

THOREGON



Hubert Haensel

TŘI PROTI GOUŠARANU

Přeložil Jiří Podbrdský

1.

Bitevní vřava neustávala **už** několik minut; soutěskami ulic se valilo mohutné dunění a rozléhalo se rozvalinami. K němu se družil nervy drásající řev strojů, v nichž rohatci honili lidi.

Loran Misky se uštvane rozhlédl po okolí; ani nechtěl vědět, co se děje venku. Toužil se jen dostat pryč odsud, pryč z Terrania City, tohoto města smrti.

„Tak dělej, Miku! **Když už** se s **tím** konečně přestaneš párat?“ Miskymu se **třásl** hlas hrůzou. Byl **propocené a mokré prame**

ny **vlasů** se **mu** lepily na tváře. **Čím dál** častěji si předloktím vytíral pot z očí. Dopustil se osudné chyby, **zastřelil Džerra a měl za to** pykat. A to rozhodně nechtěl.

„**Pospěš** si, Miku!“ **Loran Misky uvedl do pohybu** dva metráky **živé váhy** - **na** svých sto sedmdesát pět **centimetrů** byl opravdu **hodně tlustý** - **otočil** se a **namířil** ukořistěný **paprskomet** na transmiférového technika. „Chceš, aby nás dostali **Džerrové?**“ zachrčel. „**Co** ti za to slíbili? **Se mnou ale nepočítej**, Miku, se mnou ne...“

Koutkem oka zahlédl pohyb a uhnul právě včas. Vzápětí vrazil do břicha hlaveň zbra-

ně chlapi, který se mu pokusil vytrhnout paprskomet z ruky. „Koukejte se držet co nejdál ode mě!“ zaječel. „Mohl bych vás odprásknout všechny a ještě bych ušetřil Džerrům práci.**

Nezajímal ho ani jeden z chudáků, kteří se ukryli v tomto skladišti. Šlo mu jen o transmitter. Byl to obyčejný model určený pro přepravu zboží a jeho kapacita stačila vždy na dvě osoby. V téhle chvíli ale to byla jediná možnost, jak se zachránit.

Ze zpola průhledného okna z plastické energie ve vnější stěně byl výhled na Canopus Boulevard, donedávna luxusní terranijskou třídu, nyní pole rozvalin poseté troskami nadúrovňových silnic a sežehlych kluzákových vraků. Loran Misky viděl i mrtvé - a přesně v té vteřině se v něm cosi zlomilo.

Zatoužil žít. Nemínil bíděně chci pnout jako tamtí venku, jako... Stíny velkých strojů ve tvaru komolého kužele se snášely dolů, jakmile se nějaký Terranec opovážil vylézt ze své skrýše...

„Ne!“ za vřeštěl Misky, když se nějaká žena pokusila vypnout bariéru z plastické energie. „Ať ti lidi venku zmizí! Je nás tu už moc!“ Měl v ruce zbraň a rozhodoval o životě a smrti. Konečně pocítil moc, po které bažil odedávna. Vždycky byl druhý, nikdy neměl štěstí jako jiní... „Vypadni od těch spínačů, sakra, Jinak máme za pár vteřin na krku Džerry!“

Energetická síť se snesla na bulvár a nedala utíkájícím ubožákům nejmenší šanci.

„Rektifikace funguje.“

Konečně! Misky se nezeptal, jaká je cílová stanice, bylo mu to úplně jedno, nešlo mu o nic jiného než se dostat z pekla zuřícího v Terranii. Vzplála spouštěcí kontrolka a Misky držel ostatní v šachu. „Nejdřív já - a pak vy,“ sykl a nepřítel se uchechtl.

Vytvořilo se odhmotňovací pole. Než se Misky nadál, skočil do něj transmitterový technik. „Ty srá...!“ zaječel Loran a vmžiku

ztuhnul. Šlívovitá energetická struktura se zvířila a nahradila ji čiročirá tma. Miskymu bylo, jako kdyby pohlédl do věčnosti. Nebo do hyperprostoru?

Technik se nedematerializoval, aby se v poli příjmové stanice opět složil atom po atomu dohromady, prostě zprůsvitněl a tma se po něm hrozivě sápla. Jako by ho stlačovala neviditelná síla. Zdeformoval se a za několik vteřin zmizel, když transmitterové pole vzplálo a vzápětí pohaslo.

Loran Misky tam stát s pusou dokořán a nechápal, co se stalo. Věděl jen, že už nemá žádnou šanci Džerrům uniknout. O rohatcích kolovaly nejděsivější zvěsti. Říkalo se, že prý mučí své zajatce a dokonce že je žerou.

Podlaha se zachvěla, když nablízku došlo k explozi, a vzápětí se po Canopus Boulevardu převálil mohutný mrak dýmu. Z něj se jako obří z jiného světa vynořili Džerrové.

„Vypněte plastickou energii!“ zařval Misky. „Tak dělejte, kručí!“ Na důkaz, že to myslí vážně, vypálil na beztak už nepotřebný transmitter. Rohatci tedy opravdu dokázali rušit energetické jevy. Misky se dávil a v žaludku se mu převalovaly vlny horka. Do očí mu natekl palčivý pot a z ústních koutků mu kanuly sliny; Ani to pořádně nevnímal, protože podlehl panice.

„Vypadněte!“ zavřeštěl a panovačně máchl paprskometem. „Tak bude to? Nebo vám mám prohnat faldy?“

Děti plakaly a protesty žen ustaly, jakmile mu pohlédly do OČÍ. Džerrové se blížili, když Misky jako poslední opouštěl skladiště. Odhodil paprskomet a zvedl ruce nad hlavu. „Vedu vám zajatce!“ zachrčel. „Povím vám všechno, co chcete vědět - Jen mě nechtě žít.“

„Hnusná špíno!“ vykřikla jedna z žen a plivla mu do tváře. Než se mu ale stačila zarýt nehty do obličeje, sevřela energetická síť houf zoufalců **tak těsně, že mohli sotva dýchat.**

^ A ^

Z jedné vteřiny na druhou spadla Cistolu Khanovi vyčerpaním oční víčka. Sledoval na monitorech strašlivé výjevy z Terranie. Džerrové bez milosti válcovali ještě před několika dny tak hrdé město. Nic je nedokázalo zadržet; terranské oddíly sváděly předem ztracený boj a čím dál častěji docházela hlášení, že musejí ustupovat.

„Nezbývá nám než vyjednávat.“

Komisař LSP sebou trhl, zamžoural a přejel si Jednou rukou po očích. Zabolí pohled do muže, který pronesl slova o jednání.

„Kladou si nějaké požadavky?“ zeptal se ho.

„**To je nejspíš jen otázka Času.**“

Khanovi už nezbývalo mnoho elánu ani charismatu. Z tváří mu trčely rozježené vousy a vypadal notně zpustle a přepadle. Nikdo by v něm nehledal v oné chvíli nejdůležitějšího vůdce Ligy svobodných Pozemšťanů.

„Musíme je zadržet!“ vykřikl zapřísahavě.

Allan viděl, jak komisař LSP sevřel křehčovitě ruce v pěst, vystoupily mu hranaté lícní kosti a v očích mu vzplál divoký oheň.

„Odřízneme městské Části obsazené rohatci, kosmické lodě vytvoří ochranná pole a...“

Několik obrazovek ztmavlo. Ztratili spojení s oddíly operujícími severozápadně od Karakotského okruhu ve čtvrti Aldebaran. Byly tam nasazeny dva tisíce mužů a stejně tolik bojových robotů. Jak se zdálo, bezúspěšně.

Použili tokchery, oznámil průběžný titulek na monitoru syntronu.

Tokchery byly létající miny o průměru třicet centimetrů, zaměřující se na elektrické a hyperfrekvenční zdroje. Když vybuchly, vyřadily z provozu nejen radiostanice, ale také transistory a ochranné štíty.

„Možná bychom měli Džerrům přece jen

co nejdřív nabídnout vyjednávání,“ poznamenal Atlan.

Khan se prudce otočil, a když pohlédl na nesmrtelného Arkonidana, zdálo se, že nedokáže uvěřit tomu, co právě slyšel. Vzdát se Terranie, sklapnout podpatky a ústa před invazory, z kterých se vyklubali brutální plenitelé zpití předchozími úspěchy?

Nikdy!.

„Myslím to vážně,“ prohlásil Atlan důrazně.

Komisař LSP si rozkouší spodní ret do krve. V hlavním obranném Štábu zavládlo stísněné ticho a upřely se na něj oči všech přítomných. Jejich napětí bylo přímo hmatatelné. Všichni měli v Terranii přátele nebo příbuzné a nevěděli, co se s nimi stalo, zda vůbec ještě žijí.

Khan se trásl zlostí, když vyštěkl chladně na Arkonidana: „Doufám, že tě k tomuhle návrhu vedou závažné důvody. Až Džerrové uvidí, že nás dostali na kolena, vynesou se jejich požadavky do astronomických výšek. A Já nemám v úmyslu zaprodat Terru těmhle banditům, jasné?“

„Jistě, jejich požadavky nebudou malé,“ přisvědčil Atlan. „**Získáme ale čas. Jeden den, možná dva nebo tři.**“

„Přirozeně - pokud uspějí Siganci a pomohou nám. Pokud ne...“ Cistolo Khan odevzdaně pokrčil rameny.

„Pokud ne, zachráníme odkladem mnoho životů nebo lidem umožníme, aby uprchli do bezpečí. Nestojí to za to, abychom projevíli údajnou slabost?“

Komisař LSP se zkoumavě rozhlédl po přítomných. Viděl unavené obličeje a jen výjimečně spatřil v něčích očích jiskřičku naděje-

„Celkem skoro devadesát milionů osob opustilo své příbytky jen s tím, co stačily pobrat,“ prohlásit. „Předměstí jsou prázdná a stala se z nich města přízraků. Hlídkují v nich roboti, aby zabránili rabování. V Terranii samotné se nestačilo uklidit do

bezpečí několik milionů lidí a ostatních Galaktiků. Mnoho se jich zabarikádovalo doma, jiní vedou záškodnickou válku. Těch druhých je ale jen pár. A navíc odvaha a trocha zbraní / nenahradí bojové zkušenosti. Naše pravidelné oddíly mají rozkaz poslat pryč každého, koho najdou."

„Kromě toho Džerrové drží na ulicích a v rozvalinách ještě jeden milion rukojmí," připomněl mu důrazně Atlan.

Tento argument rozhodl. Cistolo Khan začal alespoň zvažovat, jak by měl formulovat nabídku vyjednávání.

^ A ^

Přibližně ve stejné době vyslal Domino Ross další krátký impuls siganským robotům, kteří zůstali u faktorové bariéry. Předal jim veškerý obsah obrazové paměti svého SERUNU.

Amo Wosken mezitím v potu tváře zmanipuloval dva další agregáty ochranných polí džerrského hradu Goušaran. Bylo dost pracné pozměnit projektory tak, aby dokázaly vytvářet strukturální štěrby po dobu pouhých několika nanosekund a v hradní centrále nezaznamenali výpadky. Přesné časové stanovení umožňovalo připojení na nízkofrekvenční vysílač siganské konstrukce.

Ochranný štít kolem hradu bránil ve spojení s Allanem a Khanem. Nejprve museli překonat tuto překážku. Potom bylo třeba vytvořit strukturální štěrby pro oba minitransmitery. Další překážku představovala bariéra vyzařující taková kvanta energie, že se nedaly účinně použít ani lokátory, ani zbraně. Paul a Paula, oba siganští roboti, měli za úkol dopravovat skrze bariéru přijaté signály a zvenčí je předávat dál. Bylo to složité a zdlouhavé, ale neslo to provést jinak.

Arno Wosken znechuceně žvýkal tabulku koncentrátu. Nejprve pohlédl na Domina a pak na Rosu Borghanovou a prohlásil: „Potřebuju dostat do žaludku něco výživného po

té námaze. Oxtornský řízek by byl ovšem určitě lepší."

Domino Ross se jízlivě uchechtl a odpověděl: „Nemyslím si, že by ti po něm bylo líp."

„Stejně je to všechno k zblití," zavrčel Wosken. „Je hrůza, jak Džerrové zacházejí se zajatci."

„Je na nás, abychom jim to zatrhli."

Stáhli se na poschodí nad kobkami podzemního žaláře. Padesát tisíc zajatců - to bylo číslo, ze kterého šla hrůza. Hlad a žízeň je měly brzy zdeptat stejně jako trýznění neurobiči a dalšími nástroji. Bylo jen otázkou času, kdy u Terranců zchoulostivělých dokonalou hygienou propuknou první nemoci.

Siganci se rozhodli, že si zřídí základnu poblíž vězení. Ne ovšem zase tak blízko, aby Je objevili Džerrové nebo jejich roboti. Khanova komanda měla dopravit v určitém okamžiku výkonné transmitery, aby bylo možné přemístit do bezpečí co nejvíc zajatců. I na tomto patře už výsadkový oddíl znal bludiště chodeb a velkých klenutých prostor. Goušaran připomínal obrovské ocelové termitiště nejen zvenčí. Siganci také zde objevili rozvětvený potrubní systém spojující jednotlivá poschodí.

„Roboti!" sykl varovně Domino.

Tri zvědové se dokázali vypařit během několika vteřin. Náramně jim při tom pomáhalo, že měří pouhých jedenáct centimetrů. Deflektorové štíty zbytečně nepoužívali, aby na sebe neupozorňovali roboty emisemi svých SERUNU.

Džerrské robotské oddíly byly vskutku každý pes jiná ves. Ačkoli chodbou prošlo v onom místě jen třicet bojových robotů, napočítal Domino Ross sedm různých typů. Od komolého kužele s pultuctem tykadlových zbraňových paží až po krychlové útvary, jejichž pomrkávající oční Čidla působila poněkud anachronickým dojmem.

Džerrové tyto stroje bezpochyby ukořistí

li jiným národům. **Brzy** k nim možná přibudou také terranští bojovní roboti... Rossovo srdce-sevřel chlad, když zjistil, že jeden z posledních robotů má lidské tvary. Měřil asi dva a půl metru, měl kulatou lebku, klenutý hrudní koš a vedle článkových paží mu z hrudní desky trčely krátké zbraňové paže.

Domino Ross se přitiskl ke stěně výklenku, do kterého se ukryl. Rosu a Ama neviděl, zato si všiml nápisu na zádech bojového robota: TKR-2400/III. Patrně to byl prastarý model. Tyto stroje byly už dávno sešrotovány, jen několik málo exemplářů se nacházelo v muzeálních sbírkách nebo v rukou soukromých sběratelů. „Brzy budou naše oddíly bojovat proti vlastním robotům," zamumlal si pro sebe.

„Taky sis ho všiml?" Amo Wosken opustil skrýš, když roboti zmizeli za ohybem chodby.

Domino přikývl. Pátrač se rozhlédl a zapátral; „Kde je Rosa?"

„Nemůže být daleko."

„Roso," zvolal Domino polohlasem do chodby. Protože neobdržel žádnou odpověď, zapnul přílbovou radiostanici. Dosah nastavil na minimum. Nic.

„Žádné stopy krve," poznamenal Arno Wosken. „Roboti ji tedy ne..."

„Ještě slovo a spolkněš svoje zuby," zavrčel Domino. „Kde stála, když se objevili?" sykl vzápětí.

Wosken ukázal na stěnu asi o dva metry dál. Nebyl v ní žádný výklenek, nic, kde by se mohla Rosa schovat. Vtom Wosken naklonil hlavu ke straně, jako kdyby naslouchal.

„Co je?" Šeptl Domino Ross.

„Nevím. Možná slyším něco jako klepání. Přichází to zdola."

Pod sebou měli pevnou, podlahu s hrubým pórovitým povrchem, jaká byla všude. Ale... Ross měl dojem, Jako kdyby podlaha měla předtím jinou strukturu.

„Zvýšené⁸ hodnoty energie," oznámil mu servo. „Dole jsou dutiny."

Rosa neodpovídala rádiem, ale klepání bylo čím dál naléhavější. Kolem se přehnal Džerrové- Nevšimli si Siganců, kteří se pro jistotu zahalili do deflektorových polí. Tukání ustalo. Konečně se Rossovi a Woskemu podařilo vytvořit v podlaze, která byla v tomto místě zhotovena z čiré plastické energie, otvor asi dvacet na deset centimetrů. Rosa stála ani ne půl metru pod nimi a hleděla vzhůru, „Nevím, jaký mechanismus jsem spustila," prohlásila s úsměvem, „ale propadla jsem se sem. Podívejte, všechno je tu pro nás jako stvořené."

Domina Rosse zaujaly dvě trubky o průměru třicet centimetrů, které ústily po straně do prostory pod podlahou. Dosud si myslel, že jsou to klimatizační Šachty, nyní ale poznal, že zřejmě slouží k jinému účelu.

Vtom Rosa přepadla dopředu a Domino uviděl na jejím zátylku bouli pokrytou zaschlou krví. Její ochranný oblek měl předtím vypnuté všechny funkce a servo tedy nemohl automaticky zasáhnout. Domino okamžitě zapnul SERUN. „Analyzuj zdravotní stav své chráněnky," požádal ho.

Krevní tlak byl nízký, dýchání zpomalené, ale nebyl žádný důvod k obavám. Kromě toho bylo zjištěno drobné poranění lebky a mozku, způsobené patrně tupým předmětem. Servo vpíchl Rose do krční tepny lék na stabilizaci krevního tlaku a utišení bolesti.

Rosa zakrátko otevřela oči, a jako by se vrátila ze světa snů, vydechla: „Polib mě." Přelétla pohledem po potrubí - a rozkřičela se. Domino se jí přísál ke rtům a umlčel ji...

„Džerrové!" zvolal Arno Wosken a zazubil se, když se Domino odtrhl od Rosy, jako by ho štípla tarantule- „Nechci, aby se akt záchrany zvrhl v milostnou orgii," dodal posměšně. „Ostatně mi docházejí měření, z kterých vyplývá, že v trubce pracují pěti--dimenzionální paprskomety."

Byl vidět Wosken, Jak uskočil, a pak optika zachytila přicházející bojové roboty. Byli už nebezpečně blízko. Rosa nenašla vhodnou skrýš a aktivovala deflektor. Kotem se mihlo cosi tmavého, hadicovitého. Nepomohlo ani opakování záběru. Patrně šlo o paži nějakého robota. Zasáhla Rosu a přetočila ji. Reflexivně vypnula všechny funkce SERUNU, aby zabránila zdánlivě nevyhnutelné lokalizaci. Na záznamu bylo ještě vidět, jak se propadá podlahou, víc nic.

Rosa si nevzpomínala na podrobnosti.

„Částečná amnézie následkem šoku," poznamenal Amo Wosken. „Jenom se ptám, jestli by mě taky tak líbala..." Zmlkl, když po něm Domino Ross šlehl pohledem.

Asi pět metrů od ústí úzké větrací šachty narazili na sledovací zařízení tak technicky vyspělé, že se sem ani nehodilo. Obrazovky o úhlopříčce necelé tři centimetry, senzorová pole, která mohly ideálně obsluhovat siganské ruce. Tento miniaturní přístroj museli rohatci někde ukořistit.

„Jako stvořené pro Sigance," Domino Ross okamžitě poznal, že zařízení slouží ke sledování této části poschodí. Postupně vyčarovával na obrazovkách různé úseky chodby. Viděli Džerry, jak před sebou ženou zajatce a zavírají je do kobek, kde už se tísnili v ponižujících podmínkách ubožáci, kteří do nich byli napěchováni před nimi.

„K čemu to je?" divil Wosken. „Že by si Džerrové navzájem nevěřili?"

„To by nebylo špatné," prohlásila Rosa.

„Všechno se zaznamenává automaticky," poznamenal Ross. „Protože se Džerrové do těchhle šachet nevejdou, zřejmě si stahují záznamy do centrály." Mávl rukou, jako kdyby předem znal námitky svých soukmenovců. „Už je přetáčím zpátky. Jestliže nás ale zachytili tady, došlo k tomu i jinde."

Wosken si zachmuřeně masíroval bradu a pak řekl: „Je to svinstvo! Znamená to, že buď musíme mít neustále zapnutá deflekt-

rová pole a tím zvýšíme riziko zaměření, nebo nás dřív či později lokalizují opticky."

„Které z těchto dvou zel je menší?" Rosa hleděla na maličký monitor, na kterém se mihla na několik vteřin krátce předtím, než se objevili roboti.

„Tak jo," řekl Domino. „Vymažeme to."

„Bude to nápadné."

„Džerrové si budou myslet, že jde o technickou závadu. Ani ve snu by je nenapadlo, že existují takoví mrňousi jako Siganci."

2.

Džerrové dotáhli nové zajatce a ukořistěnou techniku. Za normálních okolností by se byl Bousseor okamžitě vrhl na nějaký zajímavý agregát - Jeho pokožka zvlhla a zvláčněla už při pouhé představě - nyní ale potlačil svůj chtíč. Právě totiž zachytil druhý rádiový impuls, signál pocházející jednoznačně z hradu, kratičký a nahuštěný informacemi. Nevyslal ho ale žádný Džerro.

Zabralo mu hodně času, než signál rozbil, nepodařilo se mu ale vypátrat místo, odkud byl vyslán, ani nerozluštil jeho obsah, protože byl složitě zakódován.

Oběma horními pažemi si otřel postranní oči, zatímco spodní ruce si přiložil k listům na znamení, že přemýšlí a nechce být rušen. Vysílači se povedlo překonat ochranný štít kolem hradu, bezpochyby ale ne bariéru, která přesadila Goušaran z planety Thorrim do této neznámé Části vesmíru...

Bousseor si letmo vzpomněl, jak „nerohatec" slíbil, že Heliofská tvrz otevře Džerrům brány ke všem pokladům univerza.

„Pokud dotýčný věděl, že sbalený impuls nedokáže překonat mlžnou stěnu, znamenalo to nutně, že na něj uvnitř bariéry Čekal nějaký pomocník, aby vynesl záznam ven. Tak jednoduché to bylo."

Bousseorovou povinností bylo okamžitě

vyrozumět příslušného serofa. Jenže co měl v ruce? Nic, kromě naplň prokazatelných domněnek. Byl rozrušen jako už dlouho ne. Co chvíli si stíral sliz z víček a rozpadával si ho po celém obličej, nakonec sáhl po těžkém paprskometu, sebral několik samonavádčích mín a opustil dozorčí stanici.

Příjem radiostanice zabudované v obleku měl nastavený na cizí frekvenci. Byl si jistý, že zachytí další zkrácené, zhuštěné impulsy.

^ A ^

Siganci si našli vhodný prostor pro svou základnu. Na poschodí nacházejícím se nad žaláři Terranců, v dosahu stanice, která emitovala silné rozptylové zařízení. Všechno nasvědčovalo tomu, že odsud jsou sledovány hydroponické zahrady a podobné areály, které umožňovaly dočasné samozásobení hradu.

Vybrali si stropní segment a v něm si našli dutinu o rozloze jednoho čtverečního metru. Do spodního stropního pláště vyřízli čtverec o straně deset centimetrů a vyrobili z něj posuvnou přepážku. Nikdo si jí nemohl všimnout, protože řez byl prakticky neviditelný.

Zatímco Domino Ross začíšťoval výřez, Rosa a Arno se odebrali pro antigravitační disk s díly transponderu a dalším vybavením, jež si nechali ve strojevně. Když uplynuly dvě hodiny a ti dva se stále nevraceli, zmocnila se Domina neblahá předtucha. Co když je vyhmátli a zajali Džerrové? Vůbec nezařagoval chladně, věcně Jako robot - nemoohl, když byla ohrožena Rosa Borghanová. I když si to nechtěl přiznat, byla pro něj víc než pouhá letmá známost. To si uvědomil, když ji držel předtím v náručí bezvládnou, v bezvědomí; vyděsilo ho pomyšlení, že by ji mohl ztratit.

Začal po dutině neklidně přecházet, několik kroků tam a zase zpátky. Nijak ho to neupokojilo. Zarazil se a pak otevřel přepáž

ku, zahalil se do detektorového pole a snesl se na antigravu dolů. Bylo od něj ztřeštěné, když chtěl pátrat po Rose a Arnovi. Mohli se vydat všemi směry.

Uslyšel hluk. Kolem něj přeběhla skupinka zajatců poháněná Džerry Jako stádo dobytka. Nějaký chlapec zakopl o vlastní nohu, upadl a rozedřel si obličej do krve. Zanařikal, schoulil se a nijak nereagoval, když na něj jeden z džerrských honáků cosi zaštěkal. Džerro ho zvedl a postrčil za ostatními. Ubožák narazil do svých druhů a strhl tři čtyři s sebou na podlahu.

„Hněte kostrou a vstaňte, hovada!“ zavyl Džerro.

Starší dáma - Domino jí hádal nejméně sto Čtyřicet let - se náhle už neovládla. Vrhla se holýma rukama na dozorce a ječela: „To pro vás život vůbec nic neznamená, mizerové?“ Pokusila se vytrhnout rohatci zbraň z ruky. Ten jen zachrochtal, popadl ji jednou prackou a přitáhl k sobě.

„Jste bestie, odporná zvířata, kěz by vás spolklo samo peklo...!“

Džerro jen trknul hlavou a čelní roh pronikl masem a šlachami nebožácky, která jen nevěřicně vytřeštila oči. Byla mrtvá dřív, než ji pustil na zem. Vzápětí pozvedl neurobič a hnal ostatní vyděšené vřeštící zajatce dál.

Domino sledoval pod ochranou deflektorového pole hrůzný výjev a chvěl se zlostí. Pravou rukou svíral křečovitě pažbu paprskometu a měl co dělat, aby nepotrestal namíste tak odpornou, neospravedlnitelnou brutalitu.

Džerro lhostejně odkopl bezvládnou mrtvolu stranou a pak popadl další ženu a třásl s ní, jako kdyby jí chtěl polámat všechny kosti.

To už Domino Ross nevydržel. V té chvíli zapomněl na vlastní bezpečnost a měl v hlavě jediné - pomstu. Viděl bílé obličejy dětí a děs v jejich očích. Ani nevěděl, jak se mu v ruce ocitl termogranát

Zrychlil gravopak a vzápětí dosedl Džer-

rovi na rameno. Ten zachrochtal a pootočil hlavu- Nic neviděl, ale cítil dotek. Praštil se levačkou, jako by chtěl zaplašit obtížný hmyz. To už mu ale Ross dávno zasunul granát pod drátěnou košili a hnal se s antigravem pryč.

Vtom rohatec strašlivě zařval, když mu začala žhnout drátěná vesta. Během dvou vteřin vyzářila termonálož všechnu svou energii, Džerro vzplál jako pochodeň a shořel. Ostatním to muselo připadat, jako by se mu vznítily energetické zásobníky, které měl na těle.

Ross strnul, když viděl, jak jeden z Džerrů pozvedl zbraň a zamířil na upoceného tlust'ocha. Bylo to divné, protože jindy byli cizinci vůči umírání naprosto neteční. Tohle nechťel. Strhl paprskomet z magnetického držáku a vzal ho do obou rukou. Už nemohl zpátky; zabil, aby zachránil život, a bude muset zabít znovu, pokud nechce všechno ještě zhoršit. Ocitl se v začarovaném kruhu.

„Nestřílejte!“ zakňučel bachratec a padl na kolena. „Prosím, nestřílejte. Co od nás chcete? Prosím, nechtě mě žít!“

Rohatec ho nešetně postrčil vpřed, vstříc nejistému osudu. Domino Ross si vydechl úlevou. Nebyl by nejspíš schopen přihlížet, jak Terranci pykají za jeho nepředložený čin. Následoval Džerra, dokud se neujistil, že zajatce nezabije, a pak obrátil.

Bez odkladu dorazil do strojovny, v níž nechali antigrav a další vybavení. Nic z toho tam nebylo. Pokud úkryt objevili rohatci, byl v sázce osud nejen miniaturizovaných špiónážních přístrojů v ceně několika milionů galaxů...

^ A ^

„Ty sis vyrazil na procházku po Goušaranu, zatímco my s Amem jsme potili krev?“ Výraz Rosina obličej mluvil za všechno. „A já jsem málem umřela strachy, protože

jsem se bála, že tě dostali Džerrové,“ Siganka zuřila doopravdy. V ruce držela díl transmitterového rámu a zdálo se, že se na Rosse vrhne.

„Už jsi zkončila?“ zeptal se jí **Bomino** úsečně.

Rosa Borghanová zalapala po dechu a vyhrkla: „To je všechno, co mi k tomu povíš? Já...“

„Ty ses o mě bála?“

„Pche!“ vyprskla. „To zrovna. Bát se o někoho, kdo si myslí, že je mistr vesmíru, a je přesvědčený, že na něj nikdo nemá.“ ^

„Proč se **teda** tak rozčiluješ? Jsi pichlavá jako kaktus a **to** se **mi** nelíbí.“

Rosa se beze slova vrátila ke své práci a společně s Amem skládali dohromady nejdůležitější zařízení. Detektorový systém, který měl zjistit všechny energetické toky v Goušaranu a sestavit z nich přehledný diagram, byl už napojen na deseticentimetrovou jadernou baterii.

Bylo třeba také připravit do akce tucet pozitronem řízených „roztočů“. Roztoči byli třímilimetroví roboti opatření osmi nepatrnými údy, kteří se dali různě naprogramovat. Rosa se chystala některé z nich použít na vyhledání „důležitých“ Džerrů. Jedinou nevýhodou roztočů bylo, že se s nimi nedalo navázat přímé radiové spojení. Nejprve vždycky vyřídili svou misi a potom „přelili“ svou datovou paměť do většího syntronu.

„Vyšleme roztoce a sami se vydáme taky na průzkum,“ rozhodla Siganka. „Zaprvé se musíme dozvědět co nejvíc o poměrech na hradě a zadruhé potřebujeme najít prostory, kde budou moci Tenanci instalovat transmi-tery. A to všechno musíme zvládnout za pár minut, jinak...“

„Proč jsi pořád **tak** podrážděná?“ zeptal se jí **Domino**.

„Vůbec nejsem podrážděná. Jenom se mi nelíbí. Jak Džerrové zacházejí s rukojmími. Chovají se jako páni nad životem a smrtí. Když jsme se s Amem vraceli, viděli jsme

roboty, jak někam táhnou dva mrtvé Terrance."

^ A ^

„Spokojen, Cistolo?" zeptal se Atlan komisaře LSP.

„Byl bych, kdyby Džerrové do pár hodin opustili Terru. Musím ovšem přiznat, že tví agenti odvádějí skvělou práci."

„Siganci nejsou mí agenti. Proč pořád pochybujete o loajalitě Camelot'anů?"

Khan neodpověděl. Napjatě sledoval znám, který jim předali Siganci před několika minutami. Byl to už Šestý přenos a postupně si všichni vytvářeli opravdu věrný obrázek o poměrech v džerrském hradu.

Goušaran byl anachronismus sám. Ačkoli dokázal odolávat nejmodernější technice, vládly v něm zvyky lovců lebek a fetišistů. Komisař LSP se v duchu ptal, zda je celá cizí civilizace založena na vraždění a drancování. Veškeré pokusy o proniknutí do Džerrské mentality zatím ztroskotávaly.

Goušaran vypadal jako svět bludišť, byl protkáán spleťtými chodbami ústícími do různé velkých síní a klenutých prostor. Všechno bylo nadrozměrné, určené pro stovky, ne-li tisíce Džerrů. Hrad sice připomínal muzeum plné koster, vypreparovaných lebek zabíjených zvířat (možná dokonce inteligentních tvorů!) a kožešin, na druhé straně ale v něm fungovala vyspělá technika, schopná bez problémů vzdorovat pozemské, jak se Cistolo Khan před několika dny trpce přesvědčil.

„Měli bychom prostě vyříznout kus země i s tím, co Je za faktorovou bariérou, vytrhnout jej tažnými paprsky z povrchu a odvléct za loděmi do kosmu," zavrčel komisař LSP. „Potom bychom se mohli pokusit rozbít ochranný štít transformačními děly."

Po technické stránce se to takto dalo provést. Až na to, že by Džerrové okamžitě začali zabíjet rukojmí po tisících, kdyby zjistí

li, Jakou hru s nimi Terranci hrají. Těmito úvahami se Cistolo Khan zabíral jen proto, že zoufale hledal nějaký záchytný bod. Nikdy by je neuskutečnil, protože by tak klesl na úroveň barbarských invazí.

„Kdyby se nám povedlo vpravit současně do všech chodeb a Šachet omamný plyn," prohlásil komisař LSP, „mohli bychom dobýt Goušaran bez nejmenších ztrát."

<S- A ^

Ze zúžených rudých panenek ve tvaru kříže číšel chlad. Vytvářely zvláštní kontrast s Černýma kulatýma očima. Atlan měl na okamžik dojem, že ho tyto panenky upřeně pozorují.

Ten tvor tě nemaže vidět, tvrdil mu potměšile extramozek, kamera ho zabírá tak, aby tě ošálila.

Hologram zobrazil nyní celou cizorodou lebku. Vysvícené údaje prozradily, že je víc než padesát centimetrů dlouhá a oči že mají průměr lidské dlaně. Atlan nemohl pod šupinami rozeznat ani ústa, ani nos, ani uši. Následoval záběr štíhlého těla opatřeného spoustou údů, z nichž některé končily ostrými rohovinovými spáry, jiné zase nálevko-vitými výstupky s dvěma řadami zubů ostrých jako jehly. Bojové vzezření propůjčovaly bytosti navíc svalnaté nohy s mocnými drápy.

Bytost stála v jedné z velkých společenských místností a poštěkávalo na ni několik rozčilených Džerrů najednou. Úhel záběru teprve nyní prozradil, že kamera se nachází někde v úrovni podlahy a v jedné z kovových šupin se zazrcadlilo nepatrné Šestinohé cosi. „Roztoč," prohlásil Allan s jistotou. „Siganský minišpión."

V záběru se znovu objevili rohatci. Bylo jich pět, prskali na sebe a zjevně byli vydrážděni na maximum. •

Cistolo Khan **zapnul translátor.**

„Zůstal jsi se svým názorem sám, Fullo-

disi. Nikdo kromě tebe pro Poulonese netruchlí. Byl to slaboch, ani nebyl schopen ucítit své nepřátele."

„Taká Poulones se postaral o naši neporažitelnost v DaGlausi. Každý se třásl, jakmile jenom uslyšel jeho jméno.“

„Když taká ztratí své schopnosti, nemůže už vykonávat svůj úřad. Poulones byl nemocný. Copak by se jinak pokoušel dohodnout s Terranci?“

„Taku Poulonese hanebně zradili ti, **kteří** měli stát za ním.“

„Blaho klanu stojí výš a taká Fetlokk nás povede k ještě většímu blahobytu a důstojenství.“

„Terranci jsou silnější, než se možná zdá. Fellokkova moc stojí na hliněných nohou. Znáš ty, kteří smýšlejí stejně jako já, klen se domnívají, že Poulones by dokázal lépe zhodnotit situaci...“

„Tvá slova smrdí podlou zradou, Fullodi-si. Taká Fellokk nám ukázal, jak rychle můžeme dobýt město Terranců. I když je v úřadě teprve několik dní, ví, co dělá. Váhavci a zbabělci u něj nepochodí.“

Fullodis zařval a vrhl se na svůj protějšek; frkl rohem, ale minul, protože jeho sok bleskurychle uskočil stranou. Dvě pěsti dopadly dutě na útočníkův zátylek a Fullodis se zapotácel. Otočil se, sklonil hlavu a vyrazil znovu. Ostatní mu uhnuli a nechali ho vpadnout do prázdna. Kdosi ho kopl do stehna a rozryl mu ho železnou ostruhou.

Fullodis se mu odměnil tím, že se bleskově otočil, napřáhl paže a začal mu drásat obličej drápy.

„Zabte ho!“ vyštěkl kdosi. „Umlčte konečně bídneho Poulonesova nohsleda!“

Dva Džerrové sevřeli mezi sebou zuřivě se bránícího soukmenovce a zkroutili mu ruce za zády.

„Fellokk je velkohubý pitomec!“ zachrčel Fullodis. „Nebude pořád vítězit, až Terranci prokouknou jeho taktiku. Na tomhle Světě nám nepomůže nic než vyjednávání.“

Džerro s obličejem zkrvaveným od jeho spárů sklonil hlavu a rozběhl se. Ozvalo se odporné zavrzání a kroucený roh se zabořil Fullodisovi doprostřed břicha.

„Předhodte zrádce Terrancům! Takhle dopadne každý, kdo neuznává Fellokka. Až se taká postará o klid ve městě Terranců a vrátí se, vypořádá se se všemi svými odpůrci.“

3.

Až na dva se roztoči vrátili na základnu s bohatým materiálem. Zatímco Rosa Borghanová přeprogramovávala minišpióny, Domino Ross a Amo Wosken třídili a sestavovali informace, aby je mohli předat Allanovi a Khanovi.

Nejcennější byly rozhovory mezi Džerry, kteří se buď vrátili z kořistné výpravy po Terranii, nebo se teprve chystali opustit faktorový element. Vplývalo z nich, že Džerrové pocházejí z velké galaxie doslova překypující různými formami života. Dvacet dva klany, každý z nich Čítající padesát až sto tisíc Džerrů, postupovaly podle stejného schématu. Džerrové přepadli nějaký svět, zaměřili se na neuralgický bod, vzali rukojmí a vydíráním získávali od postižených cennou techniku a další poklady.

Nejmocnější byl klan stárnoucího taky Poulonese, přestože měl jen šedesát tisíc členů. Naposledy přepadli velmi blahobytný, ale také nanejvýš zbabělý národ, který se přeochoťně podrobil Jejich vydírání. Bojem ošlehaní Džerrové to považovali až za nechutné.

„Nerohatec“ prý zjevil Poulonesovi na Thorrimu příchod obrovské stavby a výslovně mu zakázal napadnout tuto „Helioetskou tvrz“. Alespoň se o tom mezi Džerry šušalo. Tato Tvrz posléze přesadila Goušaran do cizího prostředí, do města jménem Terrania. Bohužel bez kosmických lodí, a tak měli Džerrové k dispozici pouze šourchty, chrese a menší zbrojní sklady.

Jeden z minišpiónů pronikl až do dvorních komnat a usadil se na šatu vysoko postaveného hodnostáře klanu. Velmi brzy vyšlo najevo, že rohatec jménem Čech je jeden z šesti. serofů - serofů války.

Siganci znali to jméno, a dokonce viděli i Čechův snímek, dřív než šli do akce. Čoch nesl odpovědnost za zavraždění tří set rukojmí při náletu lodí třídy NOVA na hrad. Nechával shazovat lidi z plošiny ve výšce tří tisíc metrů a přiměl tak Cistola Khana, aby zastavil útok,

Nejvyšším velitelem džerrského klanu byl taká. Serofové byli jeho zástupci a o stupínek níž stálo přibližně dvě stě dvořanů. Důležitý úřad zastával barraš, nejvyšší dvořan, který měl současně největší vliv na laku. Dalším členem vůdčí vrstvy byl wišak, něco jako šaman, který údajně disponoval magickými silami. Jeho úřad však vyplýval spis z tradice, neboť Džerrové neměli žádné náboženství a věřili výhradně ve vlastní sílu a neporazitelnost.

Dvůr nebyl zdaleka jednotný. Zdálo se, že ne všichni dvořané souhlasí s postupem nového taky Fellokka, i když vyjadřovali své pochyby jen velmi opatrně a zdrženlivě. Čoch si kvůli tomu zavolał Guulora a prozradil tím, že má nejlepší informace o tom, co se špitá ve dvorních kruzích.

„Jakmile se taká vrátí z Terranie, budou padat hlavy!“ obořil se serof na barraše. „Fellokk zdrtí jakýkoli odpor, a proto ti dám dobrou radu, Guulore. Měj se napozoru. I tobě se může skutálet hlava, pokud se budou intriky šířit i nadále.“

„No vida,“ řekl Arno Wosken, když skončil poslední záznam. „Teď alespoň víme, kdo instaloval do potrubí a nejspíš i na jiná důležitá místa sledovací zařízení. Čoch nebo sám taká špehují své poddané. Co se mě týká, můžou si klidně navzájem rozbít Šišky. Ter-ranii nemůže ublížit jedině mrtvý Džerro, abys věděl, Domino.“

Ross chtěl v prvním návalu emocí protes

tovat proti Arnovu cynismu, pak ale raději mlčel. Podobné myšlenky byly sice hodně neuctivé a pramálo by napomohly k dorozumění mezi národy, nicméně ani on se jim neubráníl. Chladnokrevně usmrtil jednoho Džerra termogranátem a nedal mu nejmenší šanci - ale copak se nějaký Džerro zdráhal zabít Terrance? Nemělo smysl o tom diskutovat, protože stanoviska obou stran byla v tomto případě pevná a neměnná. Válka a vraždění, to vše bylo hrozné a nehodné inteligentních bytostí, nesmělo tím však trpět právo na sebeobranu.

^ _*^ ^

„Toho jsem se obával,“ vyhrkl Domino Ross. „Sbalený impuls je sice venku, ale nedostali jsme potvrzení o příjmu. Předtím to přece vždycky fungovalo.“

„Nezapomeň, že jsme zpočátku nechtěli, aby roboti potvrzovali příjem,“ namítl Amo Wosken.

„No dobře. Jak teď ale sdělíme Allanovi, kdy jsme schopni přijmout transmiery?“

„Věděli jsme dobře, do Čeho jdeme,“ připomenul Amo Dominoví.

Pokud snad Džerrové rozbili Paula nebo Paulu či oba roboty - stačilo jediné kopnutí a byli by na placku, pokud neměli zapnuté ochranné štíty - pravděpodobně už se začali shánět po dalších vetřelcích uvnitř faktorové bariéry. A zřejmě dřív nebo později uspějí.

^ A ^

: Tvrdostí se Bousseorovi vyplatila. Vypátral, že nejméně dva projektory hradního ochranného štítu byly synchronizovány s vysílačem neznámých vetřelců. Uznale pokýval hlavou, když si uvědomil, že k manipulaci došlo Džerrům takřka před nosem. A zaměřil ještě něco: místo, odkud vyšel ultrakrátký signál potvrzující příjem sbalených

impulsů. Nacházelo se na sever od faktorového elementu, velmi nízko nad povrchem.

Vlastně bylo zakázané, co chtěl nyní udělat. Džerrové nakázali Footům, aby se zdržovali pouze v hradu. Proto postupoval velmi opatrně a stále znovu se přesvědčoval, zda nejsou nablízku žádní bojovníci ani roboti. Mířil ke vstupu do hradního systému podzemních chodeb, kterými bylo možné se dostat až do Terranie.

Bousseor měl na sobe šedočernou drátěnou kombinézu. Byla stejně kvalitní jako pozemská a ochranný štít odolal pětidimenzionální pušce stejně dobře jako tokcheru. Antigravitační agregát spřažený s mikronickým pohonem mu umožňoval dosáhnout až poloviční rychlosti zvuku.

Na sever vedlo v různých úrovních čtrnáct chodeb. Osm jich končilo u faktorové bariéry a zbytek ústil do terranských zásobovacích rozvodů. Bousseor prošel pod mlžnou stěnou v třicetimetrové hloubce. Na druhé straně byla chodba vyražená do šedozeleného kamene dezintegrátory frézami.

Přechod do tunelu o průměru deseti metrů přišel nečekaně. Ocítl se v tunelu magnetické rychlodráhy spojující sousední městské Čtvrti. Projít se nedalo ani na jedné straně. Napravo byl tunel asi po padesáti metrech zborcený. Ruční skener Poetovi prozradil, že ho zasypaly miliony tun horniny. Nalevo pokračovala dráha ještě asi půl kilometru a i tam byl propadlý strop. Džerrové neponechávali nikdy nic náhodě. 'Vyhořelá vznášedla působila bizarním dojmem.

Bousseor objevil zuhelnatělé mrtvoly dvou Terranců. Tudy nemohl nikdo proniknout za bariéru, zbývala tedy ještě šachta procházející v hloubce nanejvýš deset metrů. Bousseor si připomněl, že ústí do staré kanalizace, která vedla do uzavřené zóny. Terranci jí říkali zoo - byl to jakýsi zajatecký tábor obdobný podzemnímu vězení v Goušaranu.

Sbalený impuls zachytil Foot právě ve

chvíli, kdy se chystal přejít do druhé chodby. Lokalizace byla tentokrát přesná. Stačilo mu deset minut a dorazil k cíli. Kolik Terranců sem asi tak proniklo? Neměl možnost to zjistit.

Tunel byl až po bariéru prázdný. Bousseor nenaměřil nic, co by svědčilo o přítomnosti nepřátelského deflektorového pole. Že by byl nějaký Terranec až na druhé straně, ve vlastním kanálu? Foot svíral těžký ruční paprskomet v obou prostředních údech, holou hlavu měl nakloněnou mírně ke straně a nespouštěl z očí displej skeneru.

Náhle před sebou zaznamenal pohyb. Vstříc mu šel podivný zelenokožec. Šest údů Foota rozrušilo hned v první chvíli. Hlavou se mu honily nesmyslné myšlenky. Tenhle šestinohý tvor s hranatou lebkou ve tvaru trojbokého jehlanu neměl s lidmi nic společného. Možná to byl mrchožrout, kterého přilákaly mrtvoly v podzemí.

Zvíře si Foota nevšímal. Otočilo k němu hlavu, teprve když sklonil hlaveň paprskometu. Bousseora zmátl, co zaměřil. Přesto reagoval bleskurychle. Sotva vytvořil ochranný štít, mezi čelistmi jeho protějšku vyšlehl dezintegrátorový paprsek. Zapotácel se pod nárazem energie a současně zmáčkl spoušť impulzátoru. Plamen obkreslil protivníkovu postavu a Foot poznal, že má před sebou robota. Věděl, že Terranci se mamě pokusili vyslat do Goušaranu maličké sondy. Kolika těmhle mrňavým robotům se ale mezitím podařilo proniknout do hradu...? Zelenokožec rozpřáhl chapadla a Bousseor pudově padl k zemi. Vzápětí nad ním prosvištěly dvě střely. Vmžiku odtrhl od kombinézy miniaturní tokcher a aktivoval ho. Cílený čelní úder hyperenergie oslabil protivníkovu ochranný štít; objevily se v něm strukturální trhliny a neustále se rozšiřovaly. Netrvalo dlouho a štít se rozpadl. Bousseor vypálil podruhé z impulzátoru a robotův prsní pancíř se rozžhavil a odpadly mu dvě ze čtyř paží. Další paprsek proměnil pro-

tivnikovo kulaté břicho v tekutý kov. Podlomily se mu nohy a současně téměř ustalo vyzařování energie.

Foot zaznamenal ještě slabé plazivé proudy v oblasti dosud nepoškozené lebky. I ta ale vzápětí zažhnula a z robota zbyla jen se-skvařená kovová schránka.

Vtom Bousseor zachytil další sbalený impuls. Tentokrát ale nenásledoval žádný potvrzovací signál. Nebyl nikdo, kdo by předal impuls Pozemšťanům.

Foot se svižně vztyčil v celé své výšce. Dovedl se pohybovat stejně dobře po dvou jako po šesti a sliz vylučovaný pokožkou mu umožňoval proklouznout i tou nejužší trubkou.

Vtom měl dojem, že zahlédl na druhé straně bariéry nějaký stín. Ustoupil ke stěně, když si všiml rozptýlených světelných odlesků v bariéře. Něco se za ní pohybovalo. Obrovitý stín jako by vyrůstal z mlžné stěny, pak se ale opět smrštil a rozmnožil se. Bariéru prorazilo pět neforemných zkreslených příznaků. Poskakovaly nahoru dolů a připomněly Footovi vytrvalé skákající bytosti z Thorrimu. Když se konečně spojily na vnitřní straně bariéry, vyvstala z ní Živá bytost. Ptáci říkali Terranci okřídleným zvířatům žijícím na jejich světě. Tohle ale nebyl pták, nýbrž motýl.

Bousseor vypálil po chlupatých tykadlech namířených na spáleného robota. Zajiskřilo se a impulsní paprsek odřízal nejméně polovinu křídla posetého kovovými destičkami. Současně Foot zaznamenal slabé rozptylové záření antigravu, který udržoval domnělého živočicha ve vzduchu. Aktivoval druhý tokcher a hyperfrekvenční pole, jež se vytvořila po explozi, přiměla robota snést se k zemi. Křídla ochabla sklapla a posléze se narovнала do vodorovné polohy. Robot to měl za sebou. Bousseor se pokusil získat přístup k jeho paměti, zjistil ale, že všechna data jsou zničená.

Vtom se na několik vteřin jakoby odni

kud vynořil třpytivý hologram Terrance s dlouhými vlasy spletenými do dvou copů. Pomalu zvedl zbraň a namířil ji na Foota. Pokožku měl zelenkavou jako Džerrové a byl větší než oba zničení roboti. I když si nedovedl vysvětlit proč, Bousseor tušil, že Terranec je ve skutečnosti stejně velký on. Ze by vetřelec odesílající sbalené radiogramy z hradu?

„Do... mi... no Rrrros se... pomstí,“ zachrčel odumírající hlas z reproduktoru, než druhý robot vzplál jasným plamenem.

Bousseor stále ještě váhal, zda má podat hlášení vrchnímu Footovi Seassorovi, protože ho fascinovala miniaturizovaná technika, o níž nikdo nevěděl, stejně jako představa, že existují také Terranci malíčkého vzrůstu.

^ A ^

Poklop na podlaze a pod ním šachta, která jako by vedla do bezedné hlubiny... Loran Misky si mohl vykroutit krk, aby viděl co nejvíc. Odstrčil stranou zevlujícího chlapce a prodíral se dopředu, používaje bezohledné lokty. Konečně stanul před poklopem, který předtím nadzvedli dva Bluesané. Hleděl do šachty, která vedla možná k nějakému hangáru a odtamtud na svobodu. Schody ale byly hodně úzké, měřily nanejvýš třicet centimetrů.

Kolem se mačkali a strkali ostatní zajatci. O třicet metrů dál dva Džerrové bez výběru vytahovali Terrance z davu a odváděli je k výslechu.

Ze mě psychickou trosku neudělají! blesk-lo Loranu Miskymu hlavou.

Jedna z talířových hlav se spustila do Šachty. Misky trčel uvězněný v davu, zaklíněný mezi třesoucími se, odporné páchnoucími těly.

„Hej, Džerrové!“ vykřikl Loran. Zvedl ruce a mával jimi nad hlavou, aby na sebe upozornil rohatce. „Džerrové - pojd'te sem, zatraceně!“

Zpocené ruce se ho snažily strhnout k podlaze. Silné prsty ho tahaly za vlasy a bušily do něj sevřené pěsti. Misky se zuřivě bránil a kopal kolem sebe.

„Džerry do toho nezatahuj, mizero“ sykl kdosi.

„Ty jsi přece ten hajzl z Canopus Boulevardu. Jen počkej, oni si tě rohatci taky pěkně podají!“

Vzápětí ho něčí loket udeřil do zátylku a poslal ho k zemi. Vhrkly mu slzy do očí, když ho někdo kopl bolestivě do žeber. Marně se choulil před dalšími ranami. Mířily na obličej a na břicho. Misky se stočil do klubíčka a usilovně si v duchu opakoval: *Zůstaň ležet! Nesmíš vstát.*

Vtom jeho obličej minula jen o několik centimetrů bota. Neměla patu a ven z ní Čněl ostrý spár- Misky měl co dělat, aby se nerozječel. Poslední zbytky rozumu mu napovídaly, že v tom případě by Džerry teprve kopl pořádně. V zátylku ucítil stisk tří silných prstů a mohutná pracka ho zvedla z podlahy- Po zádech mu přeběhl mráz. Cítil, jak mu po nohách stéká cosi teplého. Džerry ho bez námahy držel v napřažené ruce. Misky se neodvažoval ani dýchat, protože se přišerně bál, že se do něj dozorce zakousne ostrými tesáky. V místě, kudy Bluesané slezli do podzemí, se nyní mačkali Terranci.

„Zdrhli,“ zachřel Loran Misky.

Džerry jen opovržlivě zavrčel. „„MUSÍŠ MĚ PUSTIT. JÁ VÁM PAK POMŮŽU... JÁ...““ drmolil Misky.

Ozývaly se rozzuřené výkřiky, aby mu někdo konečně už zacpal hubu. Džerry srazil několik Terranců k zemi. Misky nikdy neměl obyvatele Země příliš v lásce, byli jako Červi ve slatině a topili se v nezaslouženém bohatství. On sám strávil polovinu života na holém horském světě sužovaném vedrem a hned zase mrazem, musel se mít napozoru před jedovatým hmyzem a pořád měl na kontě ubohých pár tisíc galaxů jako před tři

ceti lety. Žral písek a prach, spal na holé pryčně... Na Zemi ale několik firem náramně zbohatlo na těžbě rud. Nikdy se o nás nestarali, mizerové, mohli jsme klidně chcípnout a neštěkl by po nás ani pes.

Loran Misky věděl, že si to jen namlouvá, že pravda je jiná, ale dělalo mu dobře považovat se za ubohou oběť a vyčítat svou neschopnost jiným.

Džerry ho vlekl s sebou. Přitítili se další rohatci a nemilosrdně zajatce rozehnali. Z šachty vytáhli jednoho muže, který se chystal uprchnout, a za několik vteřin byl mrtvý.

Může si za to sám, pomyslel si Misky beze špetky lítosti. Neměl utíkat.

Džerry ho táhl s sebou a bránil ho před rozzuřeným davem.

Dostal jsem se z nejhoršího. Teď se mi povede líp, protože mé Džerryové potřebují!

^ A ^

Siganci museli už několik hodin přihlížet stále novému utrpení. Sledovali, jak Džerryové odvádějí rukojmí k výsledku a zlomené je donášejí zpátky do žaláře. Mnozí zajatci v kobkách podlehli apatii, jiní zase byli agresivní a prali se třeba kvůli hrmku vody. Našli se však i neúnavní samaritáni, kteří se ujímali zbitých a psychicky zlomených ubožáků přivlékaných od výsledků.

Mezitím Siganci došli k názoru, že osvobození akce by vyvolala paniku. Otázkou bylo, kolik transmitterů budou schopny postavit oddíly LSP.

„Domino, vypadáš, jako bys všechno ještě zvažoval,“ řekl Arno Wosken. „Rukojmí mají šanci, jenom když se Cistolu Khanovi podán dobýt větší Část hradu. Tvrdit něco jiného by byl sebeklam.“

„Měli bychom těm ubožákům dát nějak najevo, že nejsou sami,“ prohlásila Rosa a slyšitelně se jí chvěl hlas. „Představ si, že by tě vecpali se spoustou dalších do energie-“

tické cely a pomalu bys ztrácel rozum hrůzou ze smrti. Stačilo by jim nějak naznačit, že záchrana není daleko..." i „Nesmíme se nikomu ukázat."

Ventilačními šachtami se dalo skvěle přemísťovat z jedné strany hradu na druhou. Siganci objevili další dva systémy optického dohledu, ale ani se jich nedotkli a minuli je pod ochranou detektorových štítů. Dokázali včas vycítit rizikové úseky, když už věděli, na co si mají dávat pozor.

Znovu použili gravopaky, aby byli rychlejší. Měli za sebou další odbočku, když vtom Domino Ross přišel o svou neviditelnost. Hustá energetická mříž vzplála v okamžiku, kdy se jí Domino dotkl. Jakoby z nicoty se vynořily jeho obrysy. Uvázl v síti a mamě se snažil vyprostit. Jen se do ní zapléтал tím víc. Vězel uprostřed trubky na energetických vláčkách jako brouk v pavučině. Čekal, až ho vytáhne ven robot a předá ho do pracek nějakého Džerra...

Naštěstí byli Rosa a Arno kousek za ním. Domino jen doufal, že jejich SERUNY neselžou. Vtom se těsně vedle něj vynořil přízrak. Domino Ross vytřeštil nevěřičně OČI. Čekal všechno, jen tohle ne. Mlhavý stín se pomalu měnil v postavu...

4.

„Můj otec byl Terranec a matka pochází z jednoho autonomního světa poblíž Provonovy pěsti, který se před staletími odtrhl od Terry. Lidi si namlouvají spoustu věcí, ale... Hej, co to se mnou provádíte? Ne, přátelé, tohle jsme si neujednali - tohle ne..."

Loran Misky zalpal po dechu a bezmocně sledoval, jak mu Džerrové nasazují jakousi přílbu.

„Říkám vám přece všechno, co vím, všechno., - nejsem žádný pitomý Terranec." S hrůzou zaznamenal, jak se sedátko, k němuž ho připoutali, pohnulo. Stoupal

rychle **vzhůru a bylo mu na zvracení. Začal se otáčet do všech směrů a měl pocit, že se mu do lebky zabodávají rozžhavené jehly.**

Jeho duch byl otevřený, Džerrové ho měli před sebou jako na talíři a mohli se v něm přehrabovat podle libosti. Ano, otevřený až na jednu věc... Nemyslet na to!

Tam Džerro a tady umírající voják. Zvednout jeho zbraň a zmáčknout v panice spoušť bylo dílem okamžiku.

Já to neudělal... To Terranci... Proklínám je. ..Já... Jak se jmenuju ? Nevzpomínám si. Ziju ale - neboje to všechno omyl? Co jsem? Myšlenka, kvantum energie mezi rozměry?

„Ušetřete mě! Udělám pro vás všechno! Jsem - Loran Misky, žádný Terranec. Stěnu si dělejte, co chcete, ale..."

Jsem mrtvy? Všechno je vyhaslé. Každý vem. To není pravda. Vznáším se. Jsem -jsem bolest, čirá bolest. Moje tělo jako by bylo rozeseto po celém vesmíru.

„Necháme tě naživu."

Kdo to řekl?

„Jsem Chlenakk, serof spravedlnosti."

Váhání. A čekání na to, až se Džerrové budou vyptávat dál. Všechno skončilo krátce předtím, než Misky stačil omdlít. Postupně se uklidnil a cítil se jako znovuzrozený.

„Mohli bychom tě zabít," vyštěkl Chlenakk.

„Já jsem na vaší straně, pomáhám vám. Vždyť to říkám celou dobu," chrлил ze sebe Loran Misky.

„Jsi zrádce," prohlásil serof nevzrušeně. „Každý Džerro, který zradí svůj národ, pocítí naše pohrdání."

V té chvíli z Miskyho spadla pouta. Nechápatě zíral na rohatce. Vzápětí se prudce otočil a rozběhl se. Nepřemýšlel o tom kam utéct, chtěl jen pryč z tohoto prokletého hradu, pryč ze Země a Sluneční soustavy, možná dokonce pryč z Mléčné dráhy -

Paži mu sevřel drtivý spár: '

„Budeš pro nás špehovat, Lorane Misky. Pozorně poslouchej, o čem si lidé povídají,

a sleduj, co dělají. Jsou věci, které by nám nikdy neprozradili, to by raději zemřeli. A ty nám o nich poviš. Všechno, jasné?"

Tlust'och horlivě přikývl a vyhrkl: „Ano. Nejsem přece hlupák. Necháte mě žít, když, vám všechno povím?"

„Odklid'te mi ho z očí!" přikázal serof dvěma Džerrům. „Podobné kreatury se mi hnusí. Ať si žije, jestli chce, stejně ho dřív nebo později zabijí vlastní." Uchechl se a dodal:

„Taká Fellockk oznámil svůj návrat. Přiveďte rukojmí, které má větší cenu než sto tisíc nerohatých slabochů."

-5- ^ ^

Cistolo Khan zíral zarputile na holokrychli, v níž bylo zobrazeno vrchní velitelství. A viděl nejméně tisíc Džerrů v chřeších pufajících tmavý smrdutý kouř. Měl co dělat, aby se ovládl a nevydal rozkaz k palbě. Džerrové v soutěskách ulic vládní Čtvrti by prožívali peklo, kdyby se do nich pustilo šest osmisetmetrových lodí. Kdyby ale zahynul taká, odnesla by to s ním i První Pozemšťanka Paola Dasmaganová.

„Chci detail!" zavrčel Khan a zlostil se mu chvěl hlas.

Šourcht o průměru Čtyřicet metrů se vznášel okázale pomalu nad Hvězdnou třídou a mířil na jih. Na palubě byli jen tři Džerrové - a jejich zajatkyň. Předváděli Ji jako poslední exemplář vybírajícího druhu. První Pozemšťanka vězela v poutacím poli uprostřed transportéru. Stála v něm rozkročená, ruce rozpažené a zvednuté nad hlavu.

„Paola vypadá, jako by ji přibili na kříž," zaprskal Khan. „Nestačí jim, že nás ničí, Ještě se nám vysmívají."

• „Takhle lámou jakýkoli odpor," přisvědčil Atlan. „Vychutnávají si svou převahu."

Pomalu se zformoval vítězný průvod: Bojovní roboti a šourcht a jako Čestný doprovod rachtající a dýmající chřeše. Nebyla šance

vyrvat Paolu **Dašmaganovou ze spárů téhle zlotřilé smečky.**

Khan si nechal zabrat detail obličeje První Pozemšťanky. Pohybovala rty v němém samomluvě.

„Potřebuji vědět, co říká!"

Syntron vrátil sekvenci a zapnul akustický záznam: „Džerrové mě odvázejí do hradu, poté, co v mé přítomnosti celé dny plenili vrchní velitelství. Nevím, zda budou klást nějaké požadavky, dosáhli ale, Čeho chtěli. Neberte na mě žádné ohledy. Když zemřu, nastoupí na moje místo někdo jiný. Nedopust'te, aby tihle vrazi a žháři pošpinili tvář Země."

„Proč si hraje na hrdinku?" zavrčel Cistolo Khan.

„Vím, že mě sleduješ, Cistolo," ozval se znovu syntronicky zkreslený hlas Paoly Dašmaganové. „Přednost má bezpečí ostatních rukojmí."

Vtom vypadl obraz. Trvalo to sice jen několik vteřin, ale potom se v holokrychli objevil záběr První Pozemšťanky ze strany.

Z rozvalin obytného komplexu byly vypáleny rakety. Výbuchly mezi chřest, aniž napáchaly nějakou škodu. Kolem Šourchtu se vytvořil ochranný štít.

„Kteří idioti nás chtějí připravit o možnost zmocnit se taky Fellockka?" explodoval Khan. „V tom případě bychom si mohli diktovat my."

„To nemyslíš vážně, Cistolo. Džerrové vědí, že bychom nikdy neohrozili Paolu -je pro ně symbolem naší porážky."

„Navázat rádiové spojení! Musím mluvit s Fellockkem."

Taká ale neprojevil nejmenší zájem hovořit s Terranci. Po chvíli Džerrové zmizeli i s cennou kořistí za faktorovou bariérou.

-5- •• -O

Bylo to stejné jako tenkrát ve Fornaxu, když ho napadla v hanzovním kontoru vztek-

lá krysa. Domino Ross mamě doufal, že se projeví jako nereálné to, co vnímá; že nejde o děsivou vidinu po proflámané noci. Krysa byla tehdy skutečná, a byla by ho sežrala, kdyby se mu nepovedlo obtočit jí kolem krku drátěnou smyčkou. Kroužila kolem svého trápice a snažila se ho zbavit. Vláčela ho po podlaze a Domino nakonec absolvoval divokou jízdu na jejím hřbetě. Trvalo celou věčnost, než se mu podařilo utáhnout smyčku a krysu zardousit.

Tentokrát ale byl zajatec on sám. Energetická síť ho nepouštěla. Zoufale se pokoušel aktivovat gravopak, ale SERUN nefungoval. Nakonec zanechal marného úsilí, přestal se třepetat jako tlustý brouk v obří pavučině a zkoumavě pohlédl na postavu, která se před ním zjevila jakoby z nicoty. Fantazíroval snad pod vlivem jedů rozptýlených ve vzduchu? Nebo že by Džerrové měli hypnoprojektory? To, že jeho protějšek byl jen o něco málo větší než on sám, mohlo mít mnoho důvodů. Možná šlo o pouhou projekci. Nebo prošel transmitterovým polem, aniž to zaregistroval, a nejenže se přemístil prostorově, ale také se zvětšil v atomové struktuře.

„Haló," řekl.

Jeho protějšek naklonil hlavu ke straně a měřil si ho vypouklýma očima. Domino nikdy předtím neviděl podobného tvora - připomínal mu Červa. Hlavu měl útlou a podlouhlou, skoro stejně tlustou jako krk, který přecházel hladce v trup. Široká ústa s tenkými rty oddělovala lebku od krku; kůže měl hladkou a holou, oční víčka těžká. Vlhká lesklá Červenohnědá pokožka jako by patřila žízale. Do obrazu žízaly se však nehodily oba páry paží ani nohy zakončené chápavými výrůstky.

Matně černá kombinéza sahající až ke krku připomínala Dominovi brnění. Byla však velmi pružná a umožňovala jakýkoli pohyb. Tvor měřil odhadem devatenáct centimetrů, takže byl téměř dvakrát vyšší než Siganec. Rossovi okamžité došlo, odkud mají Džer

rové tak vyspělou mikrotechniku. Jemné prsty neznámého mluvily za-všechno. :

„Kdo jsi?" prolomil Siganec **mlčení a translátor přeložil jeho slova do štěkávého džetu. Nečekal, že mu jeho protějšek odpoví.**

Červ ho však dokonale zaskočil, když se-bejistě prohlásil: „Jsem Bousseor, malý Ter-ranče."

„Mé jméno je Domino Ross," řekl Siganec. Chtěl získat čas, zdržet šestinožce, který měl společného s Džerry asi tolik co Swoonů s lidmi. Co když se Bousseor vetřel do Goušaranu stejně jako Siganci? Zřídil snad se svým soukmenovci sledovací zařízení, aby se mohli jednoho dne postavit Džerrům? Podobné myšlenky mu byly na obtíž a zbytečně ho rozptylovaly. Domino začal opět Škubat vlákny energetické sítě.

„Z toho se nevyprostíš," řekl žízalí tvor. „A nedoufej ani, že ti někdo pomůže. Roboti, kteří předávali ven tvoje radiogramy, Jsou zničeni. Jejich konstrukce byla zajímavá -myslím ale, že mi beztak prozradíš všechny podrobnosti sám."

Proto ledy nedošel potvrzovací signál...

Bousseor strnul a pootočil hlavu, když pohlédl do šachty. Všiml si snad, že v ní jsou Rosa a Amo? Věděl o nich?

„Patříš k Džerrům?"

„Jsem Poot" zněla hrdá odpověď.

Bousseor nevěděl, kolik vetřelců proniklo do hradu, to bylo jasně znát z jeho postoje. Jinak by nikdy nesklopil hlaveň impulzátoru. „My Poetové jsme partneři Džerrů, Živí nás a chrání a my jim pomáháme pronikat do tajů veškeré ukořistěné techniky.*."

„Je v Terranii mnoho malých lidí?" zeptal se Bousseor zničehonic Rosse.

Domino našpulil rty a mlčel.

„Mám **prostředky jak tě donutit, abys promluvil** - Človíčku. Nemysli si..." Foot se **zarazil**, jako by **zvětril něco, co nebyl Domino schopen zaznamenat**. Na obranu už mu ale **nezbyl čas. Neviditelná síla mu vytrhla zbraň**

z ruky a současně mu zaškubalo tělo. Zvedl přední pár rukou, jako by hledal oporu, vzápětí ale ztuhl, zhroutil se na stěnu a pomalu se po ní svezl dolů na podlahu.

Současně Rosa Borghanová a Arno Wosken vypnuli svá detektorová pole. Siganka stále vedle Foota a zasouvala si kombimet do magnetického držáku. Nezabila Bousseora, jen ho paralyzovala. Záleželo na jeho metabolismu, jak dlouho mu potrvá, než se vzpamatuje z ochromení. Wosken mu seděl obkročmo na zátylku a svíral ho pažemi.

„Dali jste si pěkně načas,” zavrčel Ross.

Amo zakomíhal nohama a slezl na podlahu. Váhavě si prohlížel sliz, který se mu leskl na rukavicích. „Tak prolez už konečně oky sítě,” řekl Dominovi a jízlivě se uchechtl. „Vždyť to není žádné umění.”

„Sundej mě dolů!” zlobil se Ross.

Wosken pokrčil rameny. Vlastně svého druha příliš nesledoval. Zato nemohl spustit oči z Foota. Když o tom tak uvažoval, napadlo ho, že jeho předci byli asi tak stejně velcí jako Eoussseor. Čekal všechno možné, jen ne to, že v Goušaranu najde příslušníky národa s podobnými dispozicemi jako měli Siganci. Oběma stranám by mohlo jen prospět, kdyby spolu žili v míru.

Rosa sahala Poetovi k hornímu podpaží. Vypadalo to zvláštně, když ho zkoumala milimetr po milimetru.

„Co s ním uděláme?” zeptala se po chvíli svých druhů. „Pustit ho nemůžeme, a dokud nevíme, kolik jeho kamarádů stráší v Šachtách...”

„Musíme ho vzít s sebou,” prohlásil Domino. „Nejdřív ale vypněte tu síť!”

Rosa omluvně máchla pažemi a prohlásila: „Tak fajn. Pověz mi ale jen, kde je ovladač.”

„Nemám **chuť tady ztlít,**” vykřikl Ross. Vytřeštil oči, když **viděl Rosu, jak odepíná od Bousseorovy kombinézy nějaký předmět.**

„Tak dělej konečně!”

„Víš, **co** to je?”

„Nejspíš **ovladač sítě.**”

„Vypadá to spíš jako jedna z těch létajících min, jaké používají Džerrové. Je ovšem mnohem menší.”

„Tokcher? Umis ho aktivovat?”

Rosa otáčela maličký disk v ruce a pak prohlásila: „Myslím že ano. Jen bychom ale měli vypnout SERUNY.”

Odjišťování kontakty na povrchu tokcheru našla hravě. Okamžitě ucítila, Jak si disk vytvořil vlastní gravitační pole. Tokcher jí vylétl z ruky a zamířil k jedinému nyperfrekvenčnímu zdroji v blízkosti - k energetické síti.

Jakmile se jí dotkl, nastala drobná exploze. Rosa musela zavřít OČÍ, protože ji oslnil záblesk, a zvedla ruce. Skrže slzy pozorovala, jak se síť rozpadá.

Domino spadl na podlahu, ihned se ale vyhrabal na nohy. „Dobrá práce, Roso!” pochválil svou družku. „Foota vezmeme s sebou. Nejdřív ho prohledejte, jestli u sebe nemá žádné mikrošpióny, a zavažte mu oči.”

^ A ^

Nikdo během jejich nepřítomnosti neobjevil přístup k základně; Domino Ross si vydechl úlevou a uvolnil z mezery mezi přepážkou a stěnou nepatrný senzor. Bousseora přitáhli za sebou Rosa a Amo, chráněni de-flektorovými poli.

„Bude to tu pro něj trochu těsné,” poznamenal Wosken. „Když ale nebude blbnout, půjde to.”

Světlost základny byla dvacet centimetrů, Bousseor se do ní tedy vešel jen tak tak. Domino mu přiložil energetická pouta a teprve pak mu sundal pásku z očí. Foot zamrkal a zpod víček mu vytekl hustý nažloutlý mok.

„Mrzí mě to, ale příliš pohodlné to tu pro tebe nebude,” prohlásil Ross. „Nemůžeme na to ale teď brát ohledy.”

Znovu si vybavil hořícího Džerra. Proč má pocit, že je Bousseorovi blíže než statným

Džerrům? Má to co dělat s tím, že je to jen taková větší žízala? Nebo mimoděk oceňuje to, že Bousseor v brutálním boji o Terranii nezabil jediného Člověka? Vlastně ne, Footové se starali Džerrům o techniku - a tedy se nepřímo podíleli na tragédii desetitisíců mrtvých, které roztrhaly granáty neboje pod sebou pohřbily padající domy.

Foot se mamě snažil vyvléknout z pout. Nakonec zůstal ležet na zádech a zíral tupě do stropu. „Kde to jsme?“ zeptal se po chvíli Rosse a fistulkový hlas mu nezněl už tak jistě a vyzývavě jako na začátku.

„V bezpečí,“ odpověděl Siganc.

Bousseor prolétal pohledem po technicky dokonalých zařízeních instalovaných Siganci. Řada hologramů ukazovala, co se děje uvnitř v hradu, najednou se ale objevily záběry z Terranie.

„To je hanzovní budova!“ upozornil ostatní Amo Wosken. „Vypadá to, jako by většina Džerrů vyklidila pole. Co se to tam děje?“

Další záběry ukázaly šourcht, v němž se nacházeli jen tři rohatci a jedna Pozemšťanka.

„Paola Dašmaganová. Potom je ten tlustoch vedle ní taká Fellokk.“ Ross se obrátil na Bousseora a vyštěkl: „Když už ti dovolu-ju, aby ses díval, mohl bys mi alespoň říct, jestli to je Fellokk.“

„Ano, je to on, neporazitelný válečník.“

„Zdá se, že si veze do hradu konečně tu nejcennější kořist,“ prohlásila Rosa. „Třeba dojde najednání.“

Fellokk se náhle rozesmál. Pozvedl bogan a vyprázdnil celý zásobník náloží do průčelí téměř nepoškozené budovy. Jednou rukou pak popadl První Pozemšťanku za klopy a zvedl ji do výše.

„Bylo by potřeba dostat se mu na kobytku, aby došlo ke zvratu,“ uvažoval nahlas Domino. „Co myslíš, Bousseore? Pokusí se Džerrové vysvobodit svého taku nebo ho chladnokrevně ponechají jeho osudu?“

Foot zamumlal cosi nesrozumitelného.

„Můžeš klidně mluvit nahlas,“ vyzval ho Ross. Nic se ale nedozvěděl.

^ A ^

Vrátili se dva roztoči. Bousseor vykulil OČÍ a nespouštěl je z Šestinochých minišpiónů. Hologramy mezitím zabíraly taku, kolem nějž se shromáždil celý dvůr.

„Jsem celkem spokojený s tím. Čeho jsme zatím dosáhli,“ vyštěkl Fellokk chraptivě. „Ukázali jsme Terrancům svou nadřazenost a rozbořili Jsme jejich hlavní město. Přestože mají zbraně, nemohli na nás zaútočit s ohledem na své soukmenovce.“

„Co když zapomenou na svou sentimentalitu?“ zeptal se taky Hokkun, serof strategických záležitostí.

Siganci vytřídili z napíchnutých datových vedení dostatek informací a mezitím poznali všechny serofy. Hokkuna dosadil do Jeho úřadu až nový taká. Měl krátký a tupý roh a na lebce krvavě rudé tetování.

„Vyloučeno!“ vyprskl Achyš, serof sociálního pořádku. „Tihle nerohatci raději krácejí s hlavou vztyčenou na smrt, než aby se zpronevěřili svým citům.“

„Přesto ještě nejsme zdaleka u cíle,“ pokračoval Fellokk nevzrušeně.

„Nezůstaneme na tomhle světě věčně.“ Guulor byl patrně nejstarší ze všech. Byl nezvykle hubený, vlastně kost a kůže. Místo rohu měl jen jakýsi mozol a tetování na lebce bylo místy vybledlé. Přesto měl barraš nemálo moci a vlivu. „Musíme rozvážit, jakou cenu zaplatí Terranci za životy rukojmí. Můžeme po nich žádat určité hodně.“

„Ano, víc než hodně,“ přisvědčil Fellokk. „A Terranci zaplatí. A potom nás Čeká cizí galaxie, obydlená mnoha národy a plná technických vymožeností, o nichž by se neodvážili snít dokonce ani Footové. - Povězte mi, jestli by náš klan dosáhl jen zlomek toho, co nyní, kdyby ho vedl Poulones! Vždyť chtěl vyjednávat!“ Taka si opovržlivě odplívl ado-

dal: „Tím by zesměšnil celý náš národ. Já se slabochy nejednám, jen si diktuji cenu.“

„Nikdy jsme neměli tak silného taku, jako jsi ty, Fellokku!“

„Ještě dlouho nás povedeš od vítězství k vítězství!“

Na Fellokka se hrnul přívál chvály. V té chvíli roztočiv objektiv zabral nějakého Foota.

„Kdo je to?“ zeptal se Domino Ross zajatce.

Bousseor zarytě mlčel.

„To Je jedno. Beztak se dozvíme, **co** potřebujeme.“

„Seassor,“ sykl Bousseor. „Je to vůdce všech Footů v Goušaranu.“

V té chvíli Fellokk zařval, nahrbil se, sevřel ruce v pěst a zdálo se, že se chce vrhnout na jednoho serofa. Nebo na hrbatého wišaka Gullokka, který před ním bezděčně couval.

„Pohlad’ si můj hrb, tako Fellokku,“ vyjekl Gullokk. „To přináší štěstí.“

„Cítím zradu!“ zahřímál Fellokk znenadání. „Smrdí to tu podlostí. Ne všichni jste mi oddáni, i když se tak tváříte. Copak mi k tomu povíš, Cušerechu?“

„Jsem tvůj přítel, tako. Nikdo jiný **by** nemohl být naším pánem.“

Fellokk zavětral. Rozechvěl se mu rypák a vycenil mohutné tesáky. „Co ty, Achyši? Tvůj pot páchne, jako kdybys toho musel hodně skrývat.“

„Jsem ti bezmezně oddán, tako. Víš, že jsem nikdy nesouhlasil s Poulonesovými záměry vyjednávat...“

„MÍČ! Cítím, jak jsi prohnáný, Achyši!“

„Máš pravdu, tako Fellokku. Ale třebaže jsem prohnáný, nejsem zrádce,“ namítl odvázně serof- „Nebo snad páchnu zradou? Pak mě tedy žab!“

Domino Ross nespouštěl oči z holografických záznamů.

„Bude strašlivý soud!“ zahřímál také Fellokk a podtrhl svá slova jednoznačným ges-

tem. „Všichni, kteří intrikují za mými zády a chtějí zneužít mé nepřítomnosti, aby rozsevali svár, si budou brzy přát, aby se byli nikdy nenarodili.“

Serofové přísahali na svou čest, že stojí bezvýhradně za novým takou.

„Zmizte!“ rozkřikl se na ně Fellokk. „Očekávám, že mí protivníci budou mít dost odvahy na to, aby se mi postavili v otevřeném boji.“

„Třeba opravdu dokáže cítit postoj druhého,“ řekla Rosa váhavě. „Myslím, že nemluví do větru...“

„Každý také má tuto schopnost,“ potvrdil jí Bousseor. „Jinak by se nikdy nestal takou. Jen mimořádní Džerrové vnímají hormonální výlevy druhých. Poulones to v poslední době už nedokázal, a proto bylo snadné ho ošálit.“

„Proč nám to všechno říkáš?“ zeptal se Domino Ross zkoumavě Foota.

„Protože... protože je jedna možnost, jak bychom se mohli domluvit po dobrém,“ vyhrkl zmateně Bousseor.

„Nevím, **jestli** ti **můžeme** věřit.“

„Mohl jsem vás přece už dávno prásknout Džerrům. Neuniklo mi, jak Jste zmanipulovali náš sledovací systém. Proč jsem si to asi nechal pro sebe?“

„Chtěl jsi nás dostat sám a pak si hrát na hrdinu. Kromě toho sis myslel, že vetřelec v hradu je jenom jeden.“

„Přiznávám, že zezačátku mi o to šlo. Teď, ale když jsem vás viděl, jsem...“

„Fascinován?“

„Společně bychom mohli dokázat zázraky v mikrotechnice.“

„Takže Fellokk cítí, že má v hradě protivníky?“ vrátil se Domino k původnímu tématu.

„Ano, také doslova Čichá rozpoložení ostatních Džerrů,“ přisvědčil Bousseor.

Objevil se nový hologram. Taka v něm byl pouze se serofem války, všichni ostatní odešli. Čechův roh byl tlustý a tupý a dole sto-

ceny doleva, chybějící krásu však nahrazovala vrstva rubínového laku pokrývající roh i lebku. Ještě nápadnější byl neónově modrý kruh protkaný šestkrát zalomeným bleskem. Ani Čechův oblek neodpovídal běžným zvyklostem. Měl na sobě stříbrnou splývavou kombinézu zakrývající jeho tloušťku a sahající až ke kotníkům a zápěstím.

„Zřetelně jsem cítil atmosféru zrady a úkladů," řekl Fellokk. „Má moc ještě není **tak** upevněná, jak by měla být." „Myslím, že se to rychle změní," namítl Čoch. „Udělám všechno pro to, abych vypátral zrádce a předal ti je k odsouzení."

5.

Rosa Borghanová se přistihla při tom, jak si zvědavě prohlíží Foota- Sama nedovedla přesně říct, co ji na něm fascinovalo. Jestli jeho štíhlé pružné tělo, nebo prostě jen Jeho úctyhodných devatenáct centimetrů na výšku.

Amo Wosken a Domino Ross vymontovali poslední agregáty z rozloženého antigravu a budovali další přípojky ke komunikační síti.

„Nás Footy nikdy nenapadlo bouřit se proti Džerrům," ozval se Bousseor znenadání. Byl opřený zády pohodlně o stěnu, ale na obou párech rukou měl pořád ještě energetická pouta.

„**Pomáháte Džerrům tím, že Jim ošetřujete ukořistěnou techniku a učíte je, jak ji používat,**" řekl vyčítavě Domino.

„Musíme jim pomáhat."

Siganec se zašklebil a řekl; „To vyjde na, stejně."

„Ne. My **Poetové** jsme **jenom** lepší **otroci,**" zavrčel Bousseor. „Jistě, **máme z toho určité výhody, ale skutečně svobodní - to tedy nejsme.**"

„Jak daleko je vaše vlast?" zeptala se ho Rosa Borghanová.

„Nemám tušení. **Byli jsme sem prosazeni proti své vůli.**"

„**Znáš Nonggy?**" vyzvídal Amo Wosken.-

„Ne," odpověděl Foot a ani nehnul **brvou.**

„To oni sem dopravili Heliotskou tvrz, která umožnila výměnu faktorových elementů."

„Slyšel jsem, **jak nerohatec hovořil s takou Poulonesem o nějaké Tvrzi a přísně nakazoval Džerrům, aby se jí ani nedotkli.**"

„Kdo je nerohatec?"

„Nevím. **Dozvěděl jsem se o něm až z našeho sledovacího systému.**"

„Žije v Goušaranu hodně Footů?"

„Ani ne osm set."

„A Džerrů?"

„Šedesát tisíc - Footové a Džerrové se setkali už před dávnými časy a stali se z nich něco jako životní partneři." „Takže jde spíš o symbiózu, ne o vztah pán - otrok."

„My Footové musíme Džerry seznamovat s technikou, kterou ukořistí na válečných výpravách, a upravovat ji. Oni se za to o nás starají a chrání nás. Ale není to život podle našeho přání. Kdysi jsme byli svobodní a rozhodovali jsme o všem sami. To nás byly ještě tisíce. Když jsme se spojili s Džerry, ztratili jsme schopnost se rozmnožovat. Někteří z nás se domnívají, že nám Džerrové míchají do jídla blokátor pohlavních hormonů."

Domino chápavě přikývl. Znělo to věrohodně. „Pověz nám něco o své vlasti, Bousseore," vyzval Foota.

„Nemám srovnání, a proto nevím, jestli Je naše galaxie větší než Mléčná dráha. Jen tuším že ano. Kolik v ní přesně existuje civilizací, to nikdo neví. Musí to ale být několik milionů národů a dobře osmdesát procent z nich je schopno létat do vesmíru."

„Víš, **co říkáš?**" přerušil Bousseora ohromeně Arno Wosken.

„Je to tak, Mnohé z nich prozkoumaly teprve vlastní soustavu nebo doletěly k dvěma třem sousedním sluncím- Pro Džerry jsou ty-

hle **národy** něco jako ,bohatě prostřený stůl. **Naši** vlast vydrancovali **před několika stáletími**. Když zjistili naše **technické** schopnosti, **hodně Footů** odvěkli. **Džerrové** jsou **ukrutní** a **zanechávají** za sebou spousty **mrtvých**. **Přesto** si **postížené národy** mohou **být jisty**, že jim **neseberou všechno, co potřebují k přežití**. A **proto také raději zaplatí požadovanou cenu, aby trochu omezily škody**."

"Takže i Terranci budou muset pustit chlup," komentovala to Rosa Borghanová. „Co asi podle tebe bude požadovat Fellokk, Bousseore?"

"Nevím. Může chtít cokoli: zbraně, vaše transimetry, třeba dokonce i kosmické lodi. Celá jeho flotila zůstala na Thorrimu."

"Thorrim, to je svět, který přepadli před Terrou?"

"Goušaran stojí na Thorrimu už pár set let a odtamtud se vydávají lodi na kořistné výpravy. Potom Džerrové z hradu někdy v budoucnu odejdou a o pár tisíc světelných let dál si vybudují nový."

"Mohli bychom dostat z Goušaranu všechny Footy," nadhodila Rosa.

"Ano, opravdu," přisvědčil Domino Ross. „Existuje svět, který by se vám možná líbil. Leží odtud o málo víc než deset tisíc světelných let a je vybaven vším, co bytosti našeho vzrůstu... Ale ne, myslím si, že Siga by přece jen nebyla pro vás vhodná."

"Váš domovský svět?" zeptal se ho Foot se zájmem. „To by bylo..." Zarazil se a zjevně rychle zkontroloval svou euforii. „Až budoucnost ukáže, jestli spolu můžeme vycházet. My Poetové nepotřebujeme moc místa - dejte nám kousek země nebo jen větší budovu. Jak jsou vlastně velká vaše města, kolik vás žije ve velkých aglomeracích?"

"Roso, sundej mu pouta," řekl Ross místo odpovědi.

Evakuovat osm set Footů z Goušaranu, to byla otázka několika minut, jakmile budou postaveny malé transimetry. Domino Ross se v duchu zasmál. Kdyby to vyšlo, byla by

to pro Džerry pořádná fafka. „Nabízím ti, abyste přešli na naši stranu. Každý z vás může žít svobodně a samostatně po boku Siganců."

"Nikdo neučiní takovou nabídku, aniž by za to nechtěl nějakou protislužbu. Co očekáváš od nás?"

"Nic," prohlásil Domino Ross. „Neklademe si žádné podmínky."

"Takové rozhodnutí nemohu učinit sám," odpověděl Bousseor.

^ A ^

"Nevím pořádně, co si o něm mám myslet," řekla Rosa Borghanová.

Domino Ross sklouzl pohledem po **Footovi**, který si založil oba páry rukou na hrudi a zavřel oči. Bousseor nemohl slyšet, co si Siganci povídají, protože ho Amo Wosken - zahalil do zvukotěsného energetického pole.

"Musíme se rozhodnout," prohlásil konečně. „Každopádně by to mohlo mít obrovský vliv na náš další postup v Goušaranu. Představte si, že by Bluesané nebo Maahkové kdysi odvedli naše předky ze Sigy a udělali si z nich slouhy... Bezpochyby bychom dnes neznali nic jiného. Cítili bychom se ale svobodně?"

: „... a nevyužili bychom první příležitosti, jak se dostat z područí?" přidala se Rosa. „Konec konců nás mohl klidně prásknout už na začátku."

"Zničil Paula a Paulu," namítl Amo Wosken.

"Považoval roboty za výrobky Terranců."

"Myslím, že pro Bousseora je rozhodující náš vzrůst," řekl Domino Ross. „Protože jsme menší než on, důvěřuje nám."

„Zdá se, že ty už máš jasno, Domino," poznamenal Wosken. „Proč tedy ještě o tom diskutujeme?"

"Utvořil jsem si jasný názor, ale ještě jsem se nerozhodl."

"Nehraj si se slovíčky," uchechl se Amo.

„Jenom upozorňuji, že tu přece jen zůstává nepatrné nezapočitatelné riziko.“

„Co se mě týká, já jsem **ochotna to risknout**," prohlásila Rosa.

„Tak to jste s Dominem dva," odsekl Wosken. „Já ale budu i nadále ve střehu a prst nechám na spoušti.“

„Možná jsme našli nové přátele," řekl Domino Ross a vypnul pole, v němž trůnil Bousseor. „i.Foot okamžitě otevřel oči a zeptal se ho:

„Tak co, rozděluji se naše cesty?“

„To záleží na tobě. Jsme ochotni pomoci Footům dostat se z Goušaranu.“ ;

Bousseorova pokožka ztmavla a náhle byla celá mokrá od průsvitného slizu. „Vaše rozhodnutí mi vrací naději," řekl. „Budou k vám také upřímný. Byl bych klidně prorazil vaše energetické pole, kdybych chtěl. Myslím, že Siganci a Poetové spolu dokážou mnoho.“

Amo Wosken mezitím znovu vytvořil energetické pole, tentokrát nepohlcující zvuk, a zvolal: „Rád se nechám překvapit. Ukaž, co umíš.“

„Arno!" zaprotetovala Rosa. „To není zrovna projev důvěry...“

„Nech **ho!**" **přerušil ji Domino. „Musíme se přesvědčit, že nás nehoupe.“**

Bousseor něco zmáčkł na drátěné kombinéze a ta začala vyzařovat matné zelené světlo. Foot jako by se ocitl uprostřed zářivé aury. Energetické pole vzápětí vzplanulo všemi barvami duhy a roztoupilo se. Zajatec jím prošel a pole se opět uzavřelo.

„Zatraceně!" vyjekl **nevěřicně Arno Wosken a jeho zrak bloudil od Bousseora k syntronickým ovladačům projektorů a zpátky. „Nic neukazuje nejmenší odchylku. Vypadá to, jako by Foot byl pořád uvnitř.“**

Bousseor si zkrčl paže na prsou a pro-, hlásil: „Byli bychom hloupí, kdybychom nechali jenom Džerry, aby využívali ukořistěnou techniku. Rohatci nevědí, že umíme pronikat jejich ochrannými štůty. Každý Foot

pracuje na tom, abychom mohli konečně opustit Goušaran.“

„Dáme vám Šanci," slíbil mu Domino Ross zamýšleně. „Vaši svobodu za informace, které nám pomohou zahnat Džerry.“

„Zbavíte se jich, **jen když je všechny pobijete. Nebo je pošlete na jiný národ, který je bohatší než Terranci.**“

„To není řešení... Přesto mě těší. Že jsme **.našli spojence,**" řekl **Domino Ross a podal Footovi pravici.**

„Ne tak docela," odpověděl Bousseor k překvapení Siganců. „Jak mám vědět, že vám mohu důvěřovat? Terranci se přece musí snažit, aby bylo Jednou provždy zničeno všechno, co přišlo na jejich svět s Džerry.“

„Lidé nejsou vrazi. A my Siganci bychom jim to nikdy neschválili.“

„Vyprávěj mi něco o Sigancích. Musím vědět, komu svěřuji do rukou osud svého národa.“

^ A ^

Vylíčit stručně dějiny Siganců bylo prakticky nemožné. Domino Ross začal osídlením planety Siga a zjištěním, že zvláštní složky v záření slunce Glador způsobují neustálé zmenšování vzrůstu osadníků. Zmínil se o tom, že Siganci byli před sto padesátí lety málem vyhubeni a že jich na Slze žilo nakonec pouhých tři sta dvacet sedm - příliš málo na to, aby Í přes veškerou syntroniku a mikrotechniku dokázali udržovat v chodu celou planetu.

„**Ted' chápu tvou obezřelost,**" řekl Foot. „**Národ, který málem vymřel, se musí mít napozoru. - Opustili jste tedy svůj domovský svět dobrovolně?**“

„V naději, že se jednoho dne možná vrátíme. Většinu zařízení jsme Jen uvedli do klidového režimu a můžeme je kdykoli spustit.“

„V galaxii nejsou žádné piráty, kteří se vrhají na opuštěné světy?“

„Přirozeně jsme se pojistili. Kdo si myslí, že naše planeta je snadná kořist, vyláme si na ní zuby.“

„**Konečné rozhodnutí Je na Seassorovi. Jen on může hovořit za všechny Pocty v Goušaranu. Jestli dovolíte, zavolám ho sem.**“

„Ne!“ nesouhlasil Domino Ross.

Bousseor ohromeně zamrkal a vyhrkl: „Neříkal Jsi, že my společně...?“

„Džerrové by si mohli všimnout, že si Seassor vyrazit na výlet, a objevit naši základnu,“ vysvětlil Siganeč. „Nemusím ti snad říct, co by se stalo.“

„Co navrhuješ?“

„Zavedeš nás k němu.“

„Proč ne? Dám mu vědět.“

„Ne! A ještě jedna maličkost. Přirozeně ti musíme zavázat oči.“

„Pořád ještě mi nedůvěřuješ?“

„Rekněme, že je to kvůli Džerrům. 'Vy-máčkli by z tebe cokoli, kdyby na to přišli. A abych nezapomněl - svlékni si kombinézu.“

„Kdybych s její pomocí pořizoval optický záznam, mohl jsem to udělat už dávno. -No ale jestli tě to uklidní.“ Bousseor vyklouzl z kombinézy, jako když had svléká kůži.

Amo Wosken chvíli zkoumal kombinézu, a když vymazal příslušná data, hodil si jí přes rameno. Rosa mezitím zavázala Footovi oči. Pod ochranou deflektorových štítů pak opustili základnu a pronikli do potrubního systému. Siganci se v něm vyznali už natolik dobře, že by je Bousseor nemohl oklamat a zavést bůhvíkam.

Když mu sundali pásku z očí, nacházeli se v rovné trubce asi tři sta metrů od sledovacího uzlu, který před chvilkou minuli pod ochranou deflektorových štítů.

„Ták co, spokojení?“ zeptal se Foot Siganců.

Domino Ross v první chvíli nevěděl, kam tím Bousseor míří, ale pak pokynul Woskenovi a řekl: „Vrat' mu kombinézu!“ Už několikrát se v duchu ptal zda je Foot mužské

ho nebo ženského pohlaví, či dokonce hermafrodit. Neobjevil žádné zjevné pohlavní znaky.

„Kde najdeme Seassora?“ zeptala se Bousseora Rosa Borghanová. „Podle toho, co víme, to vypadá, že patří ke dvoru.“

„Nejste daleko od pravdy,“ odpověděl Foot. „Má vlastní příbytek, do kterého se dostaneme systémem tunelů. Džerrové sice vědí, že existují různé Šachty a trubky, neznají ale všechny cesty, které jsme si postupně vybudovali. Kromě toho jsou moc velcí na to, aby je používali, a mikrotechniku můžeme obsluhovat jen my.“

Foot se rozesmál, když Siganci znovu aktivovali deflektorové štíty před další sledovací uzlem. „To nemusíte,“ řekl. „Tady Jste před Džerry stejně v bezpečí, jako kdybyste byli na jiném světě.“

Vtom se před nimi z neznáma vynořila Četa Červenohnědých Footů nasoukaných do ochranných obleků...

^ A ^

Domino Ross se otočil na podpatku. I za nimi se objevili Poetové. Bylo jich nejméně dvacet a měli zbraně s dlouhými hlavními. „Pověz jim, kdo jsme,“ požádal Brousseora.

„Vědí to,“ sykl Foot.

Rossovi bylo náhle jasné, že se dopustil chyby, když odložil veškerou ostražitost. Footova slova zněla až příliš lákavě. Až příliš marnivá byla představa, že se jim podaří ob'rat Džerry o jejich technické pomocníky.

Trubka se o kus dál rozdvjovala a v druhé větvi se ještě neobjevili žádní Poetové. Mohla to být ale také léčka.

„Tys nás zradil!“ vydechl nevěřicně Amo Wosken. „Nejradš bych si nafackoval za to, že jsem ti věřil, ty malý mizero.“

„Dovedeme vás k laku Fellokkovi,“ oznámil jim Bousseor. „A teď odložte obleky. Ostatně díky za tip, Domino Rossi. Nebýt

toho, možná bych vám teď vaše SERUNY ponechat." . „Co s námi uděláte?"

„To se dozvíš později!" řekl Bousseor vyhýbavě. „Dolů s těmi SERUNY!"

-Dominův náramkový displej ukázal dvě energetická pole různé intenzity v odbočce trubky. Patrně šlo o sítě podobné té, do které byl už jednou chycen. Letmo pohlédl na Ama Woskena a sotva znatelně na sebe kývl. Nezbýlo jim než se pokusit předejít útekem nejhoršímu.

„Škoda," řekl Domino. „Mohli se z nás stát přátelé, Bousseore, když ale chceš zachovat raději věrnost Džerrům..."

Jeho výpad Foota zaskočil, navíc když očekával všechno možné, jen ne to, že se na něj sotva poloviční Siganeč vrhne holýma rukama. Rossova pravačka zasáhla místo na krku těsně pod ústy, zatímco levačka dopadla mezi dvě oči.

Bousseor zachroptěl a nekontrolované zaškubal rukama. To už ale Domino aktivoval antigrav, vznesl se na úroveň Footovy hlavy a kopl ho do ní bleskurychle oběma nohama současně.

Bousseor zařval a krev z rozbité hlavy se mísila se slizem.

Domino se převrátil ve vzduchu a výstřely ostatních Footů ho mýjely jen o centimetry. „Ochranný štít a deflektor!" přikázal piko-synu a ten ho okamžitě poslechl.

Wosken se očití v křížové palbě. Obklopila ho oslnivá aura, jak samočinně vytvořený štít pohlcoval vystřelované dávky energie. Footové zatím používali paralyzační paprsky, ale i tak Činilo zatížení štítu víc než čtyřicet procent.

Rosa Borghanová chtěla spoutat Bousseora ležícího na podlaze, ten však už byl zahalený v ochranném poli. Zvedla tedy paprskomet a opětovala palbu.

„Nech toho!" přikázal jí Domino **Ross**. „Musíme zmizet!"

Asi o patnáct metrů dál se objevili další

Footové. Nesli jakési krabice a bylo Jasné, že se chystají přehradit potrubí. ; Rosin gravopak zrychlil na maximum a srazil k zemi dva Footy, kteří se mu postavili do cesty. Siganka se hnala za Amem Šachtou. Domino je jistil vzadu. Teplota v potrubí citelně stoupla.

„Střílejte!" zařval Domino.

Společně pak prorazili slabý štít krabico-vitého agregátu, který se vzápětí proměnil v ohnivou stenu. Zář propálil v trubce díru o průměru patnácti či dvaceti centimetrů. Druhý agregát odolával, protože ho chránil stabilizovaný štít. A navíc Footové, kteří zalehli vedle něj, zahájili palbu.

Otvor ve stěně trubky byl tmavý a nedalo se zjistit, co je za ním. „Padáme ven!" rozkázal Domino Ross. Bylo mu srdečně Jedno, co Je čeká mimo potrubí; horší než přestřelka s Footy to určitě nemohlo být-

Ocitli se v klenutém obrovském skladišti mezi spoustou nedefinovatelných nástrojů, koster, zbrojních součástí a bizarních trofejí. Za několik vteřin opouštěli tři Siganci pod ochranou deflektorových polí jeskynní systém. Dostali se ke kulovité centrální části hradu, kterou znali už ze záznamů roztočů.

6.

Válečníci se chystali opustit ubytovací prostory, aby ještě jednou přehřměli v chřeších zpustošenými ulicemi a něco ukořistili. Pořád ještě se dalo najít ledacos, co dovedlo loupeživému Džerrovi zrychlit tep.

Kurron si vzpomněl na nového laku a sevřel ruce v pěst. Nenáviděl toho hochštaplera, který se slepě hnál za okamžitým úspěchem a nezastavil se před ničím. Dokonce dal vsázku i Goušaran. Na rozdíl od Poulonese si Fellokk neuvědomoval, že není dobré používat v cizí galaxii jen hrubou sílu.

, Válečník do sebe zhluboka nasával atmo-

sféru podzemí, kde to páchlo bojechtivostí, ale také mírnými vlnami nespokojenosti, až odporu. Nikdy předtím nevnímal podobné pachy, došlo k tomu až ve chvíli, kdy se Goušaran ocitl na tomto cizím bohatém světě. Zpočátku cítil nálady ostatních Džerrů jen slabě, ale jeho schopnost se v posledních dnech zdokonalovala.

Zápach agrese a vzteku byl náhle intenzivnější. Kun-on se prudce otočil, připraven probodnout hrotem rozeklaného rohu případného protivníka. Somak pozvedl zděšeně ruce a vyštěkl:

„Koho jsi Čekal, Fellokka osobně?“

„Všechno je možné,“ zavrčel Kurron. „Nepolevím v opatrnosti, dokud si nebudu jist dostatečnou podporou.“ „A kde máš tu svou podporu?“ Somak a Kurron byli spolubojovníci a bezvýhradně si důvěřovali. Navíc pocházeli ze stejného vrhu. Kurron vytáhl z regálu vybledlou umrlčí lebku inteligentního tvora ještěrovitého vzhledu Žijícího na jednom z Četných světů, na nichž řádl Poulonesův klan. Byl nadmíru statečný a Kurron ho zabil holýma rukama. Z lebeční dutiny vytáhl lesklou kovovou trubičku o průměru džerrského prstu, ale podstatně delší. Na dolní části byla tlačítka popsaná terranskými písmeny.

„Tím chceš porazit Fellokka?“ hádal Somak a zakroutil hlavou. „Buď je to hrozně brizantní nálož, nebo...“

„Terranci jsou nám v mnoha věcech nadřazení - tohle je jednoduchá zbraň, kterou nepoužívají ze směšných morálních důvodů. Jedno ti řeknu, Somaku. Kdyby nebrali ohled na těch pár rukojmí a vrhli se na nás, klan už by dávno přestal existovat.“ „Zdá se, že je považuješ za divotvůrce.“ „To ne, ale...“ Kurron vycenil tesáky v širokém úšklebku a zaštěkal. Nepozorovaně zmáčkl dvě tlačítka a namířil konec hůlky na spolubojovníka. „Víš, že jsem tvůj pán!“ zachrčel. „Lehni!“

Stalo se cosi děsivého. Statný Somak poslušně zalehl na břicho a rozpráhl paže. Kurrona to vylekalo. Kdyby v té chvíli někdo přišel, asi by stěží vysvětlil, co to tu provádí... „Vstaň, a rychle!“ zavřískl.

Somak dál ležel na obrovském břichu, jako by ho neslyšel. Vtom si Kurron uvědomil, že musí znovu zmáčknout tlačítka...

Byla to fantastická zbraň. Když ji použije proti Fellokkovi a serofům, dosáhne všeho, po čem touží. Terranci musejí být blázni, když se nechají vydírat kvůli pár stům tisícům rukojmí. Jestliže mají takovou zbraň, nemusejí se bát žádného nepřítele.

“^ A ^

Když se Somak probral, jen nevěřicně pohlédl na hůlku, kterou Kurron už zasouval zpátky do lebky. Společně pak opustili příbytek a vydali se za svými spolubojovníky labyrintem chodeb k hangárům nacházejícím se v poloviční úrovni hradu.

Když docházeli k hangáru, zastoupili jim cestu tři Džerrové. Jeden byl ještě mladý, bylo mu asi třicet a zkroucený roh symbolizoval Fellokkovým odpůrcům, že Je jeho nositel plně oddán takoví. A Chlenakk byl Fellokkovi vskutku věrný jako pes.

Přesně to také vycítil Kurron, když před ním serof stanul.

„Jdeš pozdě, Kurrone. Všichni ostatní z tvého bloku už opustili bariéru. Padlo přede mnou tvé Jméno. Proto tu na tebe také čekám. Terranci mají spoustu pozoruhodných pokladů a my jim je vezmeme.“

„Mají nad námi v mnohém převahu,“ vyhrkl bojovník zmateně. Měl to považovat za výsledek? Serof spravedlnosti byl pověstný „zvláštními“ metodami, ale tenhle rozhovor se zdál být pod jeho důstojnost. „Přesto už prohráli válku.“

Kurron litoval, že si s sebou nevezl hůlku, aby ji venku neztratil. Klidně by s Její pomocí mohl přetáhnout Chlenakka a jeho prů

vodce na stranu spiklenců, nebo z nich dokonce udělat samotné atentátníky.

„Znáš trest pro válečníky, kteří fádne neodvzdají všechno, co ukořistili?“

O psychometu vědělo nanejvýš Šest Džerrů, víc ne.

„Proč se ptáš zrovna mě?“

„Protože se mluví o tom, že sis ulil terranskou zbraň, Kurrone.“

Bojovník zavrtěl hlavou - a vzápětí strnul. Jako by odnikud se vynořily obrysy dalšího Džerra. Okamžitě poznal taku. Pracně se snažil zkrotit své vzrušení. Tohle už nebyla náhoda, někdo ho shodil. Krev se v něm začala opět vařit, musel však znovu ovládnout vyplavování hormonů, aby Fellokk nic nevycítil. Ještě nenastal čas pro otevřenou vzpouru.

„Zvítězili jsme nad Terranci,“ řekl také a vycenil tesáky. „Brzy nám spadnou jejich vědomosti do klína jako zralé ovoce. A přece se najde několik málo věrolomných, kteří chtějí ze záhadných důvodů lidi šetřit. A Jedním ze zrádců v našem klanu jsi ty, Kurrone!“

Kdokoli jiný by propadl panice a buď by to sáhodlouze popíral, nebo by se vrhl na taku a jeho věrné. Kurrone se jen pohrdavě zašklebil a řekl: „Kdo to tvrdí, tako Fellokku? Pověz mi jeho jméno a já ho porazím v otevřeném souboji.“

Somak za ním páchl strachem Čím dál nechtutnej i.

„Mám nezvratné důkazy,“ zahřimal Fellokk.

„Pak jsou zfalšované!“ Kurrone obnažil svalnatou hrud' a vykřikl: „Žab mě, tako, jestli si myslíš, že jsem tě zradil. Věřím pevně, že nás i napříště povedeš k dalším velkým vítězstvím!“

„Lžeš!“ vyprskl Fellokk. **Zjevně necítil zradu.** Jinak by totiž zabil **bojovníka bez váhání.** Kurrone **uměl ovládat výpary svého těla a tuto schopnost potřeboval,** chtěl-li se stát **příštím takou.**

„Vyčistím Goušaran ode všech zrádců!“ zařval Fellokk žhnoucí hněvem. „Vrátil jsem se z hlavního stanu Terranců právě včas, > abych zavěťřil smrad zrady, kterým jsou zamořené hradní zdi! Kolik Je vás, Kurrone? Padesát, nebo dokonce sto? Nikdo, kdo se chystá vzepřít, se nedožije příštího dne, to si zapamatuj!“

Somakova krev dosáhla bodu varu. Kurrone to cítil, a přesto ho druhova reakce zaskočila. Somak zavřeštěl a zaútočil. Taká se obratně uhnul, popadl bojovníka za roh a zlomil mu ho. Somak zachroptěl, když mu Fellokk vrazil koleno do podbřišku, ale nevzdal se. Popadl taku za opasek a přitáhl si ho k sobě. Zpoza opasku vytáhl jeden ze sedmi vrhacích nožů s úzkou vibrační Čepelí a chystal se zasadit Fellokkovi smrtelnou ránu. Taká mu ale šikovným chvatem zlomil levačku. Vibrační nůž sjel neškodně po jedné z brašen na Fellokkově mohutném břichu.

Takoví se podařilo odtlačit útočníkovu pravačku. Vzápětí se cosi zalesklo v jeho pravé ruce... Somakovi vyklouzl nůž z ruky a třeskl o podlahu, když se mu do břicha zabodl takův roh. Jak se sesouval k zemi, ještě se mu podařilo chytit Fellokka za nohy. Ten mu pohrdavě odkopl ruce a Somak znehybněl.

„Hod'te tu mršinu do konvertoru!“ poručil také Džerrům stojícím vedle Chlenakka. „Alespoň bude k něčemu užitečná.“ Vzápětí se zabodl výhružným pohledem do Kurrone.

„Já to nechápu,“ zalhal bojovník a tvářil se jako nevinátko. „Kdybych to neviděl na vlastní oči...“

„Patří tobě, Chlenakku!“ vyštěkl Fellokk. „Dávám ti volnou ruku.“

^^^

Ve dvorních kruzích byl Chlenakk považován za ukrutníka. Hrubě zacházel i s vlastními podřízenými. Cítil se jako, velký inkvi-

zitor, a proto se rozhodl, že vyslechne Kurrona osobně.

Skutečně to vypadalo, jako by si zrádce chtěl raději ukousnout Jazyk, než aby se přiznal. Nedostali z něj nic ani po delším výsledku vedeném nejrůznějšími mučícími nástroji.

Nakonec serof spravedlnosti nechal Kurronovi vstříknout sérum pravdomluvnosti. Začala obvyklá úvodní hra otázek a odpovědí, která měla ukázat, zda droga působí. Její účinky na Kurrona však byly pochybné.

„Ponechal sis něco z toho, co jsi ukořistil ve městě?“ •

Mlčení. Kurrori zmobilizoval poslední zbytky sil, bylo mu **ale** jasné, že nedokáže odolávat dlouho.

„My to najdeme!“ vyštěkl serof. „Tak na-posledy: Ponechal sis něco z kořisti?“

„Ne,“ zachroptěl Kun-on sotva srozumitelně. „Neprovedl jsem nic, čím bych na sebe přivolal tákův hněv. Kdo tvrdí opak, je lhář.“

, Chlenakk stiskl tlačítko a zvýšil válečnickovu bolest. Kurron zakoulel očima a bylo zřejmé, že co nevidět upadne do bezvědomí- Tak daleko ale nechtěl serof zajít. Ne snad **ze** soucitu, nýbrž proto, že by ztratil výsledkem příliš mnoho času. Chlenakk měl přitom neklamný pocit, že bude mít v příštích dnech spoustu práce. Proto připevnil na Kurronův roh několik kontaktu a pustil do nich proud.

Vyslýchaný bojovník měl dojem, že mu exploduje lebka. Chroptěl a z pórů se mu valil pot. Mohl každou chvíli zemřít. Serof zaklel a vypnul proud. Potřeboval dostat z Kurrona přiznání za každou cenu.

V té chvíli se dostavil Fellokk. Opovržlivě pohlédl na vyslýchaného, pak se obrátil na Chlenakka a zavrčel: „Je vinen! Je to poprvé, co u něj cítím slabý pach zrady. Chci, aby byl popraven s dalšími zrádci. A ať to vidí celý hrad.“

Kurron byl mrtev a spolu s ním popravil Chlenakk dalších pět Džerrů obviněných **ze** zrady. Jejich bídný konec měl sloužit jako výstraha ostatním.

Nikdo nesmí kout pikle proti velkému takoví Pellokkovi, který obdaří goušaranský klan dokonalou technikou.

Hlava převratu byla sražena a rozdupána. Kurron měl vzácný dar cítit pocity druhých, a proto velmi ohrožoval nynějšího taku. Fellokk bloumal křížem krážem po Goušaranu a snažil se vyčenichat pokud možno všechny spiklence.

Zákeřná léčka ho nesmíme zaskočila, a zatímco jeho tři průvodci shořeli v jasné záři a za praskotu vysokého napětí na uhel, jej zachránil ochranný štít bleskurychle aktivovaný projektorem zavěšeným na opasku.

Taká vůbec nepočítal s tím, že by k útoku mohlo dojít právě v sektoru, kde se vyráběla energie, kudy si krátil cestu do spodních pater hradu. Antigrav jej nesl v desetimetrové výšce mezi mohutnými agregáty, až ho zastavila jedna z ukotvených ohrad, kde se mezi chladicími trubkami mohla ukrýt celá setni-na.

Fellokk cítil, jak mu začíná vřít krev. Demonstrativně pozvedl bogan - který zde však mohl použít jen jako bodnou nebo sečnou zbraň, protože dezintegrátorem schopným udělat desetimetrovou díru do terranského domu by napáchal v energetické centrále pěknou paseku - a zařval: „Ukažte se! Bojujte jako Džerrové!“

Jistil se do všech stran a rychle klesl k podlaze. Úplně šlel horkem a musel se nějak odreagovat, zklidnit vroucí, zpěněnou krev, jinak nemohl za nic ručit.

„Kde jste?“ **zahřímá**. „Proč jste zalezli jako krysy?“

Vlevo, asi pět metrů před *nim*, se mezi **dvě**-ma transformátory mihl stín. Válečník byl neobyčejně statný, až na poměrně malý **roh**.

V rukou svíral rovněž bogan a mířil vibrační Čepelí nedvojznačně na taku.

Fellokka to na chvíli rozptýlilo. Mezitím se vynořili zpoza agregátů další tři vyzbrojení bojovníci. Byli stejně rozpálení jako on. A zdálo se, že si jsou jistí vítězstvím. Měli brzy poznat, jak velmi se mýlili...

Fellokk zařval a vyrazil do útoku proti Džerroví s ubohoučkým rohem. Propíchl ho vibračními zuby boganu, ale málem upadl, protože nenarazil na žádný odpor. Chvilku mu trvalo, než pochopil, že napadl hologram. Kolik protivníků má vlastně proti sobě? Chtějí, aby se zbláznil? Je to Kurronovo dílo? Taká o tom pochyboval. Běžní Džerrové neměli přístup k cenným holoprojektorům, ani Kurron ne. Ledaže by měl spojence na nejvyšších místech...

Fellokk neměl čas o tom přemýšlet, protože se na něj vrhli ze tří stran. Ubránil se dvěma mocným sekům, které by ovšem beztak nepronikly individuálním štítem, a pak přešel do útoku. Tál po jednom z atentátníků vibrační Čepelí a opět zjistil, že šlo o přelud. Jeho bogan ale přesekl spleť tenkých drátů, z níž se v mžiku rozběhl praskající výboje směrem k jeho ochrannému štítu.

Měl dojem, že mu popraskají cévy. Nebyl schopen pozvednout zbraň ani ji pustit. Štít vzplál, ztmavl a objevily se první strukturální trhliny. Něco z něj vysávalo víc energie, než stačil dodávat projektor. Rozžhavil se mu opasek a Fellokk cítil, jak se mu pálí maso...

Taká se prudce otočil a sekl po lebce nepřítel. Opět to byl hologram. To už se na něj vrhli zbývající útočníci - skuteční Džerrové, nebo jen přízraky? Ustoupil a vibrační čepel jednoho z protivníků minula jen o centimetry jeho hlavu. Tak tak stačil vysunout z boganu tmy posetý kyj a praštit soka po hlavě. Rozčísł mu ji, ale tajemný přízrak mu stačil vytrhnout zbraň z ruky.

Fellokk měl po ruce ještě vrhací nože, se kterými uměl zacházet víc než obratně. Vy-

trhl jeden z nich z opasku, zatímco se zvedal na nohy, bezděčně se ale otočil, když za ním kdosi zvolal:

„Nech nože napokoji, Fellokku, nebo tě roztrhám na cucky hned první ranou!”

Taká horečně uvažoval. Na tak krátkou vzdálenost ho protivník určitě nemine. „Co ode mě chcete?” vyštěkl.

„Špatně hodnotíš svou situaci, Fellokku! Mrtvý máš pro nás ještě větší cenu než živý. Jenže živý zase můžeš oznámit své odstoupení.”

„Kurron je po smrti,” namítl **taká, zatímco váhal, má-li hodit nůž, nebo ne. „Kdo se stane novým takou? Nikdo se nehodí...”**

„Kurron byl jenom loutka, aniž o tom věděl. Jeho ztráta je bolestná, ale...”

„Jen mluv klidně dál.”

„Tebe už to nemusí zajímat, Fellokku. A upušt’ konečně ty nože!”

O podlahu třesla jedna dýka.

„Ty ostatní také. A pak” zvedni ruce nad hlavu.”

Vtom Fellokk zaznamenal za Džerry pohyb. Než se stačil ujistit, zda ho nešálí zrak, zasyčel paprskomet. Jeden z atentátníků se zapotácel. Ve spánku mu zela nepatrná dírka, ale netekla z ní žádná krev. Jeho zbraň žuchla na podlahu a po ní i jeho tělo. V té chvíli Fellokk hodil nůž a hned po něm další dva.

Ze všech stran se k němu hrnuly tmavé stíny. Poetové. Fellokk jim hleděl pozorně vstříc. Teprve když poznal Seassora, zatvářil se ohromeně.

„Teší mě, že jsi vyvázl bez úhony, tako,” řekl footský náčelník. „Zrádci byli po zásluze potrestáni. - Ne, to nebyla náhoda. Zesílili jsme ostrahu Goušaranu.”

Fellokk měl už už na rtech jadrnou dopověď, ale ovládl se a jen zavrčel: „To je jedno. Teď alespoň vím, že se mohu na vás spolehnout. Seassore, jsem ti zavázán - jestli máš nějaké přání...”

Drobný Šestinožec na chvíli zaváhal

a přiletěl na antigravu ještě blíž. „Nejspíš to neuslyšíš rád, tako, ale musím ti oznámit, že do hradu pronikli terranští špióni," prohlásil. „Honíme je už několik hodin a jsem si jisty, že je brzy chytíme. Chci ty tři živé, protože jejich vědomosti jsou mnohem cennější než všechno, co můžeme vymáčkout z Terranců."

„Až je dostanete, přiveďte je ke mně, Seasore."

7.

Byla chyba důvěřovat Footům. Nyní Džerrové věděli, že v Goušaranu jsou terranští zvědové. Domino Ross by pochopil, kdyby ho Rosa a Amo zahrnuli hořkými výčitkami, ti dva ale mlčeli, a tak nevěděl, na čem je.

Prozatím se ukryli ve skladech s kořistí. Bylo však jen otázkou času, kdy je Džerrové a Footové zaměň. Dominovi se ulevilo, když si uvědomil, že Bousseor našťestí nezná polohu jejich základny-

Na jednom místě je budou Džerrové sotva hledat - v kobkách se zajatými Terranci. Už nemělo smysl se déle skrývat před rukojmími.

Siganci používali jako dosud tunely, i když už ne tak bezstarostně jako předtím. Poetové mohli číhat kdekoli. Domino Ross byl rád, když bez úhony dorazili do žaláře.

Zajatci vypadali ještě netečněji než před několika dny. Byl na ně hrůzný pohled. Navíc to v kobkách příšerně smrdělo potem a výkaly, krví, především ale dezinfekcí. Sigancům se z toho všeho obracel žaludek.

Domino Ross si zděšeně uvědomil, že zoufalství zajatce co nevidět přemůže. Vzhlédl, když zaslechl úpěnlivý vzlykot-Asi čtyřicetiletá žena držela v náručí malé dítě, jež mělo zmodralý zkrvavený obličej plný popraskaných vředů. Bylo jasné, že oslabení lidé se stěží ubrání šířícím se chorobám.

„Pomozte mi. Dojděte pro Džerry!" nařikala matka. „Mě ať klidně zabijí, ale mou dceru ať nechají naživu!"

Zajatci okolo začali křičet zlostí, nenávistí a bezmocí zároveň.

Domino Ross otevřel medoset svého SERUNU a vytáhl účinné antibiotikum, Rosa mu ale položila ruku na paži a varovně sykla: „Pozor, přicházejí Džerrové!"

Přidusali dva rohatci a nemilosrdně se prodírali davem. Netrvalo dlouho a vytrhli nešťastné matce dítě z rukou. Nehýbalo se, bylo patrně mrtvé, ale žena se zoufale bránila. Úder pěstí jí způsobil tři krvavé šrámy na obličeji a ona upadla do mdlob. Druhý Džerro si ji hodil přes rameno jako pytel brambor a výhrůžně vycenil tesáky na dvacet mužů, kteří se na něj chystali vrhnout.

„Zabiju vás, bestie," zachrčel Domino. Vznášel se těsně pod stropem asi deset metrů nad Džerry zahalen v deflektorovém poli. Už držel kombimet, ale nevypálil. Zbytek rozumu mu napověděl, že by tím jen vyvolal paniku mezi zajatci a vyprovokoval Džerry k odvetě.

Se zaťatými zuby tedy jen sledoval, jak Džerrové odcházejí. Vypnul deflektorové pole a Rosa a Arno rovněž vydali příslušné rozkazy pikosynům a zjevili se. *Tri* malí Siganci se vznášeli nad hlavami zajatců a nikdo nevnímal jejich přítomnost. Zoufalí Terranci propadli opět apatii a nemysleli na nic jiného než jak přežít...

Domino se snesl níž. V očích jednoho starce zahlédl úlek. Hned v nich ale také vzplanula nová naděje. Domino si přiložil varovně prst k ústům a staroch pochopil. Chvatně přikývl a pousmál se. Ostatní v Jeho blízkosti zpozorněli a zírali na Sigance nevěřicně jako na zjevení. Zavřeli OČI, a když je opět otevřeli, byl tam pořád onen zelený mužíček v SERUNU. A vzápětí se k němu přidružili další dva skřítkové.

Zajatci Sigance poznali, i když je patrně

nikdy v životě neviděli na vlastní oči, protože se o nich při nejmenším učili ve Škole. • Pochopili, že jde o výsadkové komando, které má připravit záchrannou akci. Za ním přijdou do džerrského hradu bojové jednotky a roboti a děsivý sen skončí...

„Je to tedy pravda," vydechla jedna žena, dojatě. „Mé modlitby byly vyslyšeny. Přijdou vojáci a odvedou nás odtud..."

Po Sigancích se sáply roztržené ruce, jako by se Terranci chtěli přesvědčit hmatem, že nejde o klam. Obklopila je skupinka mužů a žen, jako by je chtěla chránit.

„Mám z nich strach," zašeptala Rosa Borghanová. „Změnili se, chytají se nás jako tonoucí stébka, a pokud zklameme jejich naděje..."

„...pořádně si nás podají a bude to možná ještě horší, než kdybychom padli do rukou Džerrům," doplnil ji Domino Ross. „Bez tak Je jasné, že rohatci se co nevidět dozvědí, že jsme tady."

„To znamená, že jsme se dostali z deště pod okap," zavrčel Amo Wosken.

„Dopouštím se nenapravitelných chyb," přiznal se hořce Domino. „Je to ale tím, co vidím. Ustavičně se ptám, co Jsou Džerrové vlastně zač. Zřejmě si necení života víc než našinec syntronického filmového hrdiny."

^ -> --

„Možná by byl Cistolo Khan udělal lépe, kdyby okamžitě podnikl protiútok všemi dostupnými prostředky a nebral žádné oh..."

„Rosó!" okřikl svou družku Domino Ross. Jen pokrčila rameny a dodala: „A není to tak?

Obávám se, že zažijeme ještě pěkné věci.

Technicky se sice takovému protivníkovi vyrovnáme, ale omezují nás morální zábrany."

„Hej," ozval se vzápětí drsný hlas. „Tak je to přece jenom pravda, zatraceně. A spousta

2S

[r lidí si myslí, že jsou to jenom

pitomy

kecy..."

Siganci se předtím usadili za několika nemocničními celami, které si toto označení vůbec nezasloužily. Děsivě to zde smrdělo a pod plastovými kabinkami se černaly stružky výkalů a Špíny, jež mizely v podlahové mříži. Leželo zde jen několik nemocných. Pospávali zcela odevzdání svému osudu. Byli dočista zlomení. Nehrozilo ovšem nebezpečí, že by se Džerrové pohybovali v jejich blízkosti. Objevil se tu pouze zpocený podsaditý chlapík, který se nervózně rozhlížel, jako by každým okamžikem čekal, že si pro něj dojdou rohatci.

„Jste jenom tři?" povzdechl si. „Bože můj a já doufal, že se přizene celé vojsko. Kde jsou roboti?" Váhavě poklekl a chraptivě se uchechtl. „Tři Siganci - proti všem těm Džerrům v Goušaranu! To je snad vtip. Heleďte, to je fakt pitoměj fór..." zabublal a vzápětí zmlkl. V jeho vytřeštěných očích bylo možné číst holou hrůzu.

„Tak docela to vtip není," namítl Arno Wosken. Třebaže jeho protějšek klečel asi půl metru od něj, musel k němu vzhlížet jako k hoře. „Postaráme se o to, abychom vás dostali odsud."

„Kdy?" zachrčel tlustý Terranec.

„Brzy," odpověděl Domino Ross vyhýbavě.

„Brzy...", opakoval břichoun. „Takže kvůli vám dotáhli rohatci ty nové lokátory, co? Jakmile aktivujete SERUNY, budete je mít za zadkem!" Ztišil hlas a spiklenecky dodal:

„Jen žádný strachy, já to nikomu nepovím. Mám ale dojem, že jste se tu zasekli a bez pomoci se ven nedostanete, co?" . „Pracujeme na tom," odsekla Rosa Borghanová.

„A po vás pak přijdou konečně roboti, co?"

„Možná," připustil Domino Ross vyhýbavě. „Hele, kámo, nic mi nenakecávej, já snesu hodně - i tvrdou pravdu. A nemám ve



zvyku roznášet drby... Málem bych zapomněl, já jsem Loran Misky." •

Domino krátce přikývl, zdráhal se ale přimnout podávaný malíček ruky. Tlustouch byl dotěrný a to se mu ani trochu nelíbilo- Na druhé straně ale se zdálo, že je dobrý pozorovatel, protože si jako jeden z mála všiml, že Džerrové instalovali lokátory. Jen proto také dosud neopustili žalář.

„Chcete se dostat ven?" nabízel se **Loran Misky**. „Já vás **odsud** vyvedu." •

„To je od tebe milé." Amo Wosken balancoval mezi dvěma loužemi. V uplynulých hodinách slyšel spoustu nabubřelých řečí. Samé fantazie, k nimž se utíkali zoufalí zajatci, aby alespoň načas unikli depresi.

„Fakticky to můžu udělat," trval na svém Misky- „Zatraceně, je mi na blití, když si vzpomenu, jak jsem lez do zadku Džerrům. A bylo mi to stejně prd platný." Odkášlal si a uplivil si na jednu z hygienických buněk. „Dostanu vás ven, jasný? Ti divoši mě mezitím prokoukli. Nakecal jsem Jim spoustu krávovin, ale když se domáklí o co vlastně kráčí, jdou mi po krku. Proto vás potřebuju. Jste moje jediná šance. Jenom s vaší pomocí můžu přežít tohle svinstvo. A vy zase máte šanci jenom se mnou." Miskyho hlas se chvěl zadržovaným rozčilením a těkal očima neklidně sem tam.

„Jak to, že se tedy můžeš volně pohybovat po hradě?" zeptal se ho Domino Ross nevěřící.

„To jo, ale jenom na tomhle patře-a ještě na dolním. Džerrové nevím proč žijí v domnění, že bych pro ne mohl vyslyšet nově příchozí rukojmí. Pořád sem tahají nový a nový Terrance. Kdy skončí tenhle šílený bordel?"

Dolní poschodí... Energetická zařízení tam vyráběla dost rozptylového záření, takže by se tam mohli snáz pohybovat. Dominová stačilo jen podívat se na Ama a Rosu a věděl, že jsou také ochotni jít do tohoto rizika. Krátce přikývl. Terranec jako by hle

děl někam skrz něj, zřejmě byl myšlenkami už bůhví kde.

„Jak nás chceš **odsud dostat?**" zeptal se **Siganec** tlustoucha.

„Strčím si vás do kapsy," řekl Loran **Misky** a zakřenil se. „Jenom musíte být zticha -• Jako pěny."

Za několik minut sebou Domino **Ross** a Rosa Borghanová mleli v jedné a Arno Wosken v druhé kapse Terrancových kalhot.

^ A ^

Byl pěkně **rozpálený**. A **pěnil vztekem**.

Víc než padesát Džerrů donutil Chlenakk k přiznání a potom je popravil. Ale jen u některých z nich zaznamenal také Fellokk příznačný pach zrady. Všichni ostatní se pokoušeli zapírat, i když nakonec se přece jen přiznali.

Spiknutí proti Fellokkovi bylo víceméně rozdrčeno a zpočátku to vypadalo, že připravili vzpouru o hlavní motor, když zlikvidovali Kurróna. Jenže mezitím bylo všechno jinak. Fellokk nyní věděl bezpečně, že se nepodařilo odhalit všechny, kteří stáli v pozadí. Ani Čoch, serof války, který se činil při likvidaci odpůrců nejhorlivěji, dosud nevypátral další spřísežence.

A Fellokk sám vřel zlostí, protože nebyl schopen vycítit zrádce. Pobíhal po hradních prostorách jako Šílený a nemohl si vysvětlit, proč ho jindy neomylný Čich klame právě v této tak důležité situaci.

Trochu se uklidnil, když v návalu zuřivosti zabil dva válečníky, kteří mu trochu páchli zradou.

A v té chvíli **ho zastihl Čoch**, který zatím **potají rozehrál mistrnou hru a zapojil** své styky. **Prohlásil**, že se **mu** společně se **serofem** pro Footy Škonkem podařilo konečně **shromáždit** dostatek **důkazů**. „Není **pochyb**, i když se **ti** pravda nebude líbit," řekl.

„Kdo?" vyštěkl také **Fellokk**. „**Chci znát jméno!**"

„Tvůj sok se jmenuje Achyš," odpověděl Čoch klidně.

Takže serof sociálního pořádku. Bylo mu už přes sedmdesát a vykonával svůj úřad už za Poulonesových časů. Neuvěřitelně tlustý Džerro, který se věčně potil a smrděl tak, že se nedaly vycítit jeho nálady. Vypadal sice dobromyslně, ve skutečnosti ale byl falešný a prohnáný.

Fellokk nezapochyboval ani na chvíli o Achyšově zradě. Hledal oběť, nic víc. Navíc důkazy, které snesli Poetové, byly drtivé. Jejich sledovací systém několikrát zachytil Achýše, jak se sešel s již popravenými spiklenci, mimo jiné s Kurronem, a vždy na tajném místě.

Taká Fellokk si šel pohovořit se serofem do jeho komnaty. Ani tentokrát ale necítil zradu, jen štiplavý tělesný pach. Skoro mu to připadalo, že Achyš se potí tak strašlivě jen proto, aby přerazil pach vyplavovaných hormonů.

Achyš všechno popřel. Hrál si jako obvykle na oddaného úředníka, který nemá mocenské ambice už pro své stáří. Zhroutil se, když ho Fellokk konfrontoval s fúotskými záznamy.

„Zdá se, že všechno svědčí proti mně," zamumlal odevzdaně. „Nikdy jsem ale neusiloval o úřad taky, naopak. Musel jsem si vybojovat důvěru skutečných zrádců, a proto jsem se s nimi scházel a naoko intrikoval..."

Fellokk zahřímál, vycenil tesáky a zavětřil. Fach serofovy oddanosti byl tak silný, že překryl o štiplavý smrad potu.

Achyš hrál opět falešnou hru, a kdyby také váhal ještě několik vteřin, stálo by ho to život. Dýka v serofově pravici se mihla vzduchem. Místo aby se mu ale zabořila do srdce, přetřela mu vibrační čepel jen horní opasek. Fellokk uskočil včas stranou, udeřil starce zaťatými pěstmi do zátylku a hodil ho na stěnu. Serof zaklel a na svou tloušťku se až mrštně otočil, nuž stále ještě v ruce. Taká ho chytil za paži a zvrátil mu ji dozadu.

Achyš zavyl a mamě se snažil zarýt se drápy levačky do protivníkových očí. Odhodil ho mocný druhý úder.

V mžiku byl Fellokk u něj, sevřel ležícímu starci pravým předloktím krk a zachrčel;

„Jsi zrádce, Achýši!" zachrčel. „Pověz mi proč, než tě zabiju!"

Povolil sevření a serof toho okamžitě využil. Bleskurychle se otočil a pokusil se vymanit. Trkl rohem, ale taká ho popadl za hlavu a trhl jí. Ozvalo se hlasité rupnutí, tlusté tělo sebou škublo a pak se bezvládně sesulo na zem. Lebka zůstala v pootočené poloze a nebožák měl vytřeštěné oči, jako by nechápal rychlost, s jakou ho zastihla smrt.

^ A ^

Propustí mě, pomyslel si Loran Misky, když si razil pracně cestu davem. Musejí mě prosle pustit. A pak zmizím z Terry. Jestlipak

• mi zaplatí? Jasně ze jo. Zadarmo je jenom smrt. Předám Sigance jenom Chlenakkovi, nebo ještě radši přímo takoví. Co mu to udělá, když mi přihraje pár set tisíc galaxu?

•Konec konců mu prokazují obrovskou službu.

„Koukejte mi uhnout z cesty, zatraceně!" křičel a oháněl se nemilosrdně lokty. V kapsách cítil zvláštní náklad. Nikdy by ho ani ve snu nenapadlo, že Siganci vůbec ještě existují. Oficiálně byli prohlášeni za nezvěstné, ale to byla zřejmě lež.

Na okamžik se v tlustých choví vzmohlo silné pokušení pořádně se praštit oběma rukama přes kapsy. A proč ne? Těšila ho už jen představa, jak pitomě by se asi tvářil Cisto-lo Khan, kdyby se dozvěděl, co se stalo s jeho agenty. A Džerrům by určitě stačilo, kdyby jim předal ty tři prcky mrtvé. Blbost! Mají mnohem vyšší cenu živí. Nejmiň dvě stě tisíc galaxů za jednoho a záruku volného odchodu.

„Zvládneme to, za chvíli jsme z toho venku." Loran Misky mluvil sám se sebou, ale

Domino, vůdce Siganců, ho ujistil, že budou rozumět každému slovu, přestože **mají** vypnuté SERUNY.

Džerrové právě vedli několik zajatců k výslechu. Misky se připojil ke vzpírajícím se Tenancům. Dozorci ho znali a věděli o něm, že pracuje jako informátor. Ostatní spoluvězni si ho nevšímali, protože byli zpola šílení hrůzou. Tlustých si mane vzpomněl, že ještě před nedávným na tom byl stejně jako oni. A teď byl zase nahore. Vyplaval jako **sádlo** zpátky na hladinu polévky; Džerrové využívali Jeho služeb a přitom netušili, že tam venku na Canopus Boulevardu oddělal jednoho z nich.

Jeden z rohatců si ho pronikavě změřil. Misky si ukázal na kapsy kalhot, ale Džerro nepochopil- Vycenil výhružně tesáky. Tlustých mu ukázal prázdné dlaně a naznačil tak, že nemá co skrývat. Promluvit nemohl, protože by ho Siganci začali ihned podezřívat a pokusili by se o útěk, a to rozhodně nechtěl.

Dozorci ho postrčil vpřed násadou neurobiče.

„Ještě pár minut," zašeptal Misky. „Jsem uprostřed skupiny Terranců, které ženou dva dozorce. Jenom klídek, vím přesně, kde se můžu vypařit."

„Pohněte kostrou!" řvali Džerrové.

Před sebou měli antigravitační Šachtu. O dvě poschodí níž je očekávali další, rohatci, kteří je měli odvést ke Chlenakkovi.

Chlenakk bude zírat, napadlo Miskyho. A dobře mi zaplatí.

^ A ^

V kapse Miskyho kalhot bylo těsno a vlhko. Zdálo se, že Terranec se koupe v potu. Nebylo divu, když riskoval hlavu stejně jako Siganci. Byly slyšet stěkávé hlasy Džerrů. Domino by byl hrozně rád vykoukl ven, aby se podíval, jak břichatec uteče dozorcům,

Neodvážil se ale, musel se tedy spolehnout na to, že Terranec ví, co si může dovolit. Důležité bylo jen jedno - aby se Atlan a Khan co nejdříve dozvěděli, co se stalo v Goušaranu. A aby se nějak podařilo vyzvednout **ze** základny oba malé transistory a aktivovat je.

Stále byl slyšet řev rohatců. Kdy se Loran konečně vytráť? Nebo že by propásl vhodný okamžik?

„Něco není v pořádku," zamumlala **Rosa Borghanová**.

Domino měl stejný dojem. Byli v nějaké antigravitační šachtě, protože se vznášeli. Siganc se povytáhl k lemu kapsy a opatrně se snažil vyhlédnout ven. Loran Misky mu okamžitě zakryl rukou výhled a nešetrně ho srazil dolů.

„Jsme v průšvih," zachrčel Ross. „Venku je víc Džerrů, než jsme si mysleli. Prostě jsme moc riskovali."

Loran Misky přitlačil ruku na kapsu a Domino se cítil jako sardinka. Jakoby zdálky k němu dolehl Terrancův tlumený hlas. Siganc zachytil jméno Chlenakk, a když už měl dojem, že se přeslechl, uslyšel jasně Miskyho. Jak říká: „Hledáte ty mrňousy, co? Já je mám."

„Musíme vypadnout!" zašeptala Rosa a ve tmě jí zaskvíly oči. .

Misky Je zradil. Možná už předtím shodil spoustu zajatců v domněni, že si udělá u Džerrů oko-

„Spoj se rádiem s Amem, musíme se vypařit."

Domino Ross přikázal pikosynu, aby akd,voval SERUN, a současně přepnul kombimet na dezintegraci. Vyřízl v kapse otvor velký dost na to, aby jím prošel Siganc. Domino vyrazil ven, následován těsně Rosou.

Tlustých **chraplavě vykřikl**, plácl se **oběma rukama do** stehů, ale zareagoval **příliš** pozdě. Také z druhé kapsy vystřelil **Amo Wosken a** proletěl mu těsně **kolem hlavy**. Misky **vylekaně uskočil stranou** a nechtěně se **připletl do cesty dvěma Džerrům**.

Siganci prchali do tří směrů a zmizeli, dřív než Džerry máchající divoce prackami napadlo použít zbraň.

•^ A ^

Zavládl nesmírný zmatek. Rohatci ode". hnali rukojmí, zadrželi neurvale jen Lorana Miskyho. Chvilí trvalo; než jeden ze strážců přinesl translátor.

„Já za to nemůžu," blekotal roztřesený tlust'och. „Chytil jsem Sigance a chtěl jsem vám je předat. Copak to nechápete, ksakru? Proč Jste mě nedovedli k Chlenakkovi a takoví Fellokkovi?"

Oči se mu rozšířily v úžasu, když se k němu přiblížily dvě maličké postavy. V prvním šoku si myslel, že má před sebou Sigance, ale pak si všiml, že tihle prckové měří dobrých dvacet centimetrů a mají dva páry paží. Kromě toho měli lesklou Červenohnědou pokožku.

„Co jste zač?" vyhrkl nechápavě. .

„Já jsem Bousseor," řekl jeden z maličkých tvorů, který se vznášel v antigravitačním poli těsně před Miskyho hlavou. „Tys nechal běžet Sigance."

„Zajal jsem je," zaprotestoval bachratý Terranec. „Protože jsem si myslel, že jsou pro vás důležité."

„To také jsou," přisvědčil Foot. „Kam utekli?" -

„Nevím." Tlust'och zavrtěl hlavou. „Právě že nemám ponětí, kam zdrhli. Chtěli se dostat ven z hradu. -- Jestli se ale chcete o nich dozvědět víc. Jsem pro vás ten správný zdroj. Povím vám všechno, co o nich vím. Už jich moc nezbylo, opustili vlast před dávnými dobami, ale veškerou techniku nechali na Size. Už Jste něco slyšeli o téhle planetě? Všechno se tam zachovalo, protože ji hlídají Terranci. Říkám vám, že Siga je technický poklad, že by si taká oblízl všech pět prstů, kdyby..."

„To my víme," přerušil ho Bousseor a má-

chl odmítavě všemi čtyřmi pažemi najednou. Potom pokynul jednomu Džerroví a řekl:

„Doved'te tohoto zrádce ke Chlenakkovi, ať z něj vytáhne všechno, co ví."

Loran Misky zbledl a roztřásl se jako osika. „To nemůžete udělat!" zavřestěl. „Jsem přece váš přítel!"

8. v

Ted' teprve nastala pravá Štvanice. Džerrové bezpochyby dohlíželi i na okrajové sektory hradu tak dokonale, že tudy nemohl proklouznout ani mravenec.

Sigance přehmat s Loranem Miskym šokoval. A to ještě mohli mluvit o štěstí, že z toho vyvázli.

„Co teď?" začala Rosa Borghanová.

Ke strojovně nemohli, protože tam na ně už patrně číhali Džerrové. Nezbyvalo jim než pokusit se proniknout do středu hradu, do míst, kde se soustředila moc taky a serofů.

„Zkusíme porazit Džerry jejich vlastními zbraněmi," prohlásil Domino Ross. „Uděláme přesně to, co od nás očekávají nejméně."

„Zajmeme rukojmí?" zeptala se ho vyděšeně Rosa. „Fellokka?"

„K takoví bychom nejspíš vůbec nepro-
nikli. Musí stačit jeden ze serofů."

„Jestli nám to vůbec vyjde..." Amo Wosken výmluvně pokrčil rameny. „Obávám se, že nebudou brát ohled na vlastní soukmenovce. Klidně jednoho obětují, jen aby nás dostali."

„Přesto to musíme zkusit," trval na svém Domino. „Nemáme na vybranou. Vezmeme druhého v pořadí."

„Čocha?"

Konečně jim byly k užítku údaje nashromážděné roztoči. Siganci dorazili do sektoru serofových komnat za dvě hodiny. Vypnuli bezpečnostní systémy a „zahníždili se".

O další dvě hodiny později Siganci slyšeli, jak přichází nějaký Džerro. Předtím si probrali do nejmenších podrobností další postup. Dohodli se, že při nejhorším budou muset improvizovat.

Čoch přicházel sám. Měl na sobě splývavou stříbrnou kombinézu. Ve dveřích se zastavil a nedůvěřivě se rozhlížel. Chrčivě se nadechoval a větril. Teprve potom vesel dovnitř, zamumlal cosi nesrozumitelného a s heknutím dopadl do neforemného křesla. Osvětlení se zapnulo automaticky při jeho příchodu a nyní aktivoval holokrychli.

„Taká nesmí být vyrušována," ozval se mechanický hlas. „Zanech zprávu.“

Čoch zafuněl, polkl sliny a řekl: „Hovoří tvůj oddaný serof Čoch. Velký tako Fellokku, právě jsem předal Chlenakkovi poslední odhalené spiklence. Můžeme být spokojeni s tím, Čeho Jsme dosáhli, a věnovat se opět Terrancům. Postarám se, aby brzy skončila štvance na ony tři mrňousy.“

Domino Ross se zašklebil. Seděl u čelní stěny místnosti v obrovské lebce ani ne tři metry za Džerrem a viděl ze svého místa na Ama a Rosu. Nehlučně se přemístil pomocí gravopaku až těsně za serofa. Také Arno se přiblížil k místu, kde ho musel Džerro nutně vidět.

Čoch vypnul komunikátor, zvedl hlavu a ohromeně zachrochtal.

To už přelétl Domino Ross dopředu a mířil na něj kombimetem. „Opravdu se nemýlíš, Čochu. Skončila Štvance na mrňousy. Od-teď jsi naše rukojmí a budeš se řídit našimi rozkazy.“

Čoch vzpažil a prudce spráskl ruce v místě, kde se Ještě před chvílíčkou vznášel Siganec. Znělo to jako rána z děla. To už ale Domino visel těsně pod stropem a vypálil na serofa dvě paralyzační dávky. Zdálo se, že nepronikly stříbrným oblekem. Tlustý obr

každopádně ztěžka vyskočil a ohnal se po Woskenovi.

„Rukojmí?“ zasmál se hromově. „Alespoň po vás nemusím pátrat. Kde máte třetího?“

„Tady Jsem!“ Rosa Borghanová mu přistála na lebeční desce, kterou si Čoch nalakoval narudo, a kopl ho do ucha ve tvaru točité šnečí ulity. Serof sebou škubnul a praštil se do hlavy, ale to už byla Siganka dávno o půl metru dál.

Všichni tři kroužili jako obtížný hmyz kolem jeho hlavy a trupu.

„Čoch máchal rukama a snažil se ulovit protivníky, ti mu ale unikali na hbitých gravopacích. „Navázat spojení s Chlenakkem!“ zařval na počítač.

Holokrychle se neobjevila, protože Domino několikrát vypálil z impulzátoru na spínací jednotku. V místnosti se šířil puch spálené izolace.

Rozzuřený Džerro vytrhl ze stěny regál a oháněl se jím jako plácačkou na mouchy, ale marně.

„Opravdu si myslíte, že mě můžete porazit?“ zafuněl Čoch nevěřicně. „Rozmačkám vás v prstech jako štěnice!“

Vyrazil vpřed a máchal rukama, až připomínal větrný mlýn. Srazil při tom Arna Woskena na podlahu. Než ho ale stačil zašlápnout, slétla k Amovi Rosa a stačila ho včas uklidit do bezpečí. Domino Ross mezitím páčil paralyzátozem na Čechovu pravici. Džerro se překvapeně zahleděl na prsty, kterými náhle nemohl hýbat.

„Zabiju vás!“ zachrčel. „Za tohle vás od-dělám!“

„A na co ještě čekáš, břichoune?“ vykřikl Domino Ross provokativně.

Džerro se předklonil a Číhal na ně, jako by po nich chtěl skočit.

„Měřím energii!“ hlásila Eosa Borghanová. „Čoch navazuje spojení! Impulsy vycházejí skutečně z jeho obleku!“

Vtom se serof vrhl vpřed, pevně odhodlán Sigancům uniknout. Domino Ross se zamě

řil na dva z aktivovaných hrbolků na Džerrově stříbrné kombinéze, z nichž vycházel komunikační impuls, a vypálil. Minul a měl co dělat, aby se vyhnul Čechově pracce. To už byla vedle něj Rosa a vypálila celou salvu. Tři Čtyři rány zasáhly cíl. Sršely jiskry a hrbolek puknul. Siganka prudce klesla[^] proletěla rohatci mezi nohama a znovu vystoupala do výšky za ním. Vzápětí zlikvidovala dvě další kontaktní plochy.

„Jak se ti to líbí, Čochu?“ zvolala a vydráždila ho tím, že mu přistála na rameni. Okamžitě se po ní ohnal levačkou, to už ale byla opět ve vzduchu. Džerro si drápy rozdrásal oblek a kůži do krve.

Tvořící se ochranný štít vzplál a rozplynul se. Dominová a Amemu se totiž podařilo zničit další dvě kontaktní plochy a impulzátor ochranného štítu. Čoch zamručel jako raněné zvíře. Začalo mu docházet, že mrňousy podcenil.

Siganci se snažili překazit serofovi pokud možno všechny kontakty s ostatními v hradě a zlikvidovat jeho technické pomůcky. Léтали kolem něj jako komáři a jejich Štípnutí byla Čím dál účinnější.

Čoch zuřil, oháněl se jako zběsilý, ale marně. Jeho tělesná teplota prudce stoupala. Pobíhal po své komnatě, strhával ze stěn osobní předměty a házel je po útočnicích jako smyslů zbavený. Na stříbrné kombinéze mu zbývaly už jen čtyři nepoškozené kontaktní plochy. Zdálo se, jako by je serof ani nehodlat použít. Domino Ross ho podezříval, že to jen předstírá, aby ukolébal jejich ostražitost.

„Pozor!“ křikl na Arna a Rosu. Zamířil k přípojkám na zádech kombinézy mezi lopatkami, přestože riskoval, že se Čoch svalí k zemi a rozdrtí ho svou váhou. Siganci by nepomohl ani SERUN.

Ukotvil se pomocí slabého pole na destičce o průměru šest centimetrů a měřil nejrůznější energie uvnitř hrbolků. Hbitými prsty otevřel externí přípojky svého SERUNU

a propojil je s těmi, které byly na Čechově obleku. Všechno ostatní už bylo na pikosyriu, který přezkoumal se syntronicou rychlostí obvodu a vyhmátl zranitelná místa.

„Bingo!“ vykřikl Domino Ross do příbové radiostanice. „Oblek neslouží Jen ke komunikaci se všemi zařízeními v GouŠaranu, ale také jako samostatná jednotka, jež funguje, i když není nositel obleku při smyslech.“

Aby dokázal, že trefil do Černého, pokusil se Siganeč ovlivnit Džerra. Čoch se právě rozmachoval nějakou trofejí a snažil se srazit Rosu na zem, když vtom se mu roztřásla

ruka.

„A mám ho!“ zaječel vítězoslavně Domino Ross. „Můžu ho vodit jako loutku na provázku.“

Serof zafrkal Jako rozzuřený býk. Trhaně spustil ruku a podle vystoupělých svalových provázen pod kůží bylo poznat, jakou mu to dává práci.

„A teď nohy!“

Čoch zvedl roztřesenou pravou nohu. Na okamžik to vypadalo, že se složí, ale pak zadunělo o podlahu chodidlo. To už ale obr zvedal levou ruku. Byl jako robot a řídil se Sigancovými povely.

„Napíchněte se na ostatní přípojky!“ křikl Domino na své druhy. „Společně ho zmákneme a pak odsud zmizíme.“

Prostřednictvím pikosynů řídili koordinovaně celou akci. Čoch zuřil, ale bylo mu jasné, že nemá cenu se vzpírat. Domino Ross si mu stoupl na rameno a přidržoval se jeho ucha.

„Vzdej se, Čochu, už nám neunikneš,“ řekl serofovi. „Můžeš si ale zachránit život. Stačí, když nás dostaneš bez úhony ven z hradu.“

Bylo sice ostudné, že se nechal porazit od těchhle skřetů, ale serof války byl natolik chytrý, že správně vyhodnotil svou situaci. „Udělám, co po mě požadujete,“ přistoupil na jejich požadavek neochotně.

Domina Rosse na okamžik zaplavila vlna

triumfu. Ihned se ale vzpamatoval a připomněl si, že na ně ještě může čekat rada překvapení.

^^<

Domino Ross s tím počítal: Také serofuv příbytek byl spojen s tajnou footskou chodbou. Když se džerrští pomocníci náhle vynořili jakoby odnikud, Čoch už se vzdal. Sigance čekal křest ohněm.

Amo Wosken se předtím ukotvil na jedné z kontaktních plošek, Rosa seděla obkročmo na rudě nabarveném lehce doleva zakrouceném rohu a Domino stál i nadále na Džerrově pravém rameni. Vůbec si nevšímal zbraní, kterými na něj mířili Footové.

„Čoch zemře, jakmile padne jediný výstřel. A nemyslete si, že bych váhal být jen vteřinu - hodně jsme se od Džerrů naučili.“

„Co požaduješ, Domino?“ zeptal se ho Bousseor.

„Nechceme **nic víc než volný odchod.**“

„Tak zmizte! Dám vám náskok - pět minut vašeho Času.“

„Myslíš si, že jsme se zbláznili?“ vysmál se mu tiše Sigance. „Víme dobře, že máme Šanci opustit Goušaran jen v případě, **že s námi bude Čoch.**“

„Co s ním chcete udělat?“

„Máme ho jako rukojmí.“

„**Dobrá, ale co s ním uděláte potom?**“

„Co se stane s terranskými zajatci na hradě?“

„O tom rozhoduje taká.“

„O Čechovi rozhodne náš taká,“ odsekl netrpělivě, nesmiřitelně Domino Rcsc. Namířil paprskomet serofovi na spánek a dodal:

„Dejte pryč svoje **zbraně! Nelíbí se mi, když na nás míříte.**“

„Ani nás nenapadne...“

Sigance vypálil pro **výstrahu do stropu a to stačilo.** „Nemáme **co ztratit,**“ zvolal. „To by sis měl uvědomit, **Bousseore.** Nuže...?“

Footové ustoupili. **Jistě jen na chvíli. Do**

mino musel počítat s tím, že se pokusí udeřit na jiném místě.

„Škoda že se musíme rozcházet za takových okolností, Bousseore,“ řekl Sigance. „Velmi toho lituji. Tak hni sebou, Čochu, jdeme!“

Džerro otočil hlavu a vycenil tesáky a bylo na něm vidět, jak rád by smetl Sigance ze svého ramene. Vzápětí se mu ale obličej zkřivil v bolestné grimase. Amo Wosken si pospíšil a dal elektrickým Šokem serofovi jasně najevo, kdo tu poroučí.

Rosa sklouzla z rohu a několik vteřin se vznášela Džerrově provokativně před očima, než zamířila k přepážce. Spojila svou syntroniku s rozbitým otvíracím mechanismem a zakrátko měli volnou cestu na svobodu.

„Vpřed!“ pošeptal Domino Ross Čechovi do ucha. „A nedělej si žádné falešné naděje. Jsme ve střehu.“

Rosa Borghanová opět usedla úplně dopředu na rudý roh, opřela se o něj oběma rukama a rozhlížela se ostražitě do všech stran.

Vstoupili do široké točité chodby. Nikde nebylo živáčka, ale to se mohlo rázem změnit. Footové následovali nerovnou čtveřicí v několikametrovém odstupu. Domino Ross se snažil nevšímat si jejich přítomnosti, přeliš se mu to ale nedařilo.

„Stát!“ přikázal Čechovi. „Pověz Footům, **'at'** zmizí! Jen ale žádné prudké pohyby!“

Serof ho poslechl a Bousseor se brzy stáhl z dohledu i se svým oddílem.

Džerro vřel zlostí.

„Pořád mu stoupá teplota,“ hlásil Arno Wosken. „Jestli to takhle půjde dál, brzy nám vybuchne jako přetopený parní kotel.“

Cestu jim **zkřížili dva Džerrové. Zprvu jako by nechápali, co vidí, a pak oba současně pozvedli zbraně. Uhnuli až na Čechův dunivý rozkaz.**

„Dobrá práce,“ řekl mu Domino Ross a **poplácal ho dlaní po masitém zátylku.** „Ne-

máš se čeho bát, když to půjde takhle hladce dál."

„Daleko se nedostanete," zafuněl zlostně serof.

„To nech laskavě na nás. Nezapomeň ale, že náš osud je i tvým osudem."

Blížili se k okraji kulovité prostory v centrální části hradu, vyhrazené taková a jeho družině. Nástavba Dominová cosi připomínala, nevěděl však momentálně co; musel si lámat hlavu docela jinými věcmi. Poplach byl vyhlášen bezpochyby v celém Goušaranu. Zatím byl všude klid, ale to mohlo znamenat jen Jediné - Džerrové se co nevidět pokusí někde překvapivě udeřit. Siganc jen doufal, že nebudou dlouho váhat.

Dorazili k antigravitační šachtě. Ross do ní nasměroval Čocha a spustili se dolů. Očekávali je ozbrojení Džerrové, ani jeden z nich však nespustil palbu.

„Opravdu to pochopili," uchichtla se Rosa a rozmarně zamávala rohatcům.

„Přece se nevrátíme s téměř prázdnými rukama," prohlásil Domino Ross těsně předtím, než opustili centrální část hradu.

Rosa sedící na serofově rohu se překvapeně otočila a divila se: „Co chceš udělat?"

Čoch se zapřel, když se dozvěděl, že má přehrát do Sigancova pikosynu všechna data z paměti hradního počítače. Přesvědčili ho však dva silnější elektrické šoky. Ten druhý byl tak mocný, že se Džerro roztřásl po celém těle a Rosa slétla z rohu. Vmžiku na něm ale opět seděla.

Do pikosynu proudila záplava dat. Siganců neměli Čas je třídit, museli kopírovat naslepo. Počítali s tím, že část dat je určitě padělaná nebo se znehodnotí tak, že nepůjdou rozluštit.

Následoval půlhodinový běh o Život. Neustále potkávali ozbrojení Džerry a také Footy. Protivník se však musel spokojit pouze s výhrůžkami. Zdálo se, že k pokusu o záchranu serofa se neodhodlal ani taká. Opravdu měl strach, že by Siganci zabili Čocha

stejně **bez váhání, jako on nechával likvidovat terranská rukojmí?**

Domino Ross nadirigoval Džerra zpátky k hangáru, když minuli příslušnou odbočku. Nastoupili do jednoho z menších šourchtů o průměru dvacet pět metrů.

„Tak startujeme, Cochu! A žádné špinavé triky!" zvolal Domino Ross.

Serof zarytě mlčel. **Ani Domino neměl náladu na konverzaci. Stačilo mu, že Džerro poslouchá jeho rozkazy. Vrata hangáru se otevřela a objevily se dvě plošiny, na nichž se tísnila terranští zajatci. Rosa Borghanová se vyděsila, ale Domino přesvědčeně prohlásil: „Taká se neodvážá shazovat rukojmí dolů- A pokud ano, provedeme totéž s Cochem."**

Šourcht odstartoval. Pomalu se otočil a vznášel se směrem k přepážce hangáru.

„Vypnout energetický štít!"

„To nemohu."

Domino Ross se kousal do rtů. Na příslušnou manipulaci s projektory nebyl Čas. Museli to risknout. Jen doufal, že neshoří ve štítu. Ještě třicet metrů. Patnáct...

„To nevyjde," zasténala Rosa Borghanová.

V poslední vteřině se vytvořila strukturální trhлина, zřejmě na pokyn z centrály. Bylo definitivně jasné, že Džerrové nechtějí ohrozit život svého serofa pro válečné záležitosti.

Zatímco šourcht zahnul na vypálenou obchodní třídu, Domino Ross se konečně opět po několika dnech spojil rádiem s Allanem.

„Letíme ke **kosmodromu,**" ohlásil **Arkonidanovi.** „A vezeme s sebou **rukojmí,** které je skoro stejně cenné jako taká..." **Zarazil se uprostřed věty a nevěřícně vytřeštil oči. A to si už myslel, že jsou v bezpečí...**

Z bezpočtu úkrytů v okrajových sektorech šourchtů se vyhrnuli Footové. Bylo jich dva-

čet, možná i víc, a okamžitě zahájili palbu z termozbraní. Museli se dostat do stroje během několika vteřin, protože Ross si vybral příslušný šourcht v hangáru vskutku na poslední chvíli.

Domina zahalil ohnivý sloup a vděčil za svůj život jen syntronicky řízenému parat - ronovému štítu. Kinetická energie paprsků ho však smetla z Čechova ramene, dřív než se nadál. Rosu a Arna potkal stejný osud.

„Mám ho!“ ozval se v Dominové přilbovém přijímači **Woskenův hlas- „Zničil jsem poslední kontakty na jeho obleku a ještě mu dal pár za ucho...”** -:-: ••...•*•;

Vážné Škody ale serofovi nepřivodil.

Domino konečně vyrovnal svůj pád a přistál za hranatým blokem nějakého agregátu.

Za ním se už kryla Rosa a opětovala palbu. „Kde je Amo?“ volala.

„Nedělejte si o mě starosti!“ Wosken uvízl na druhém konci šourchtu. Také on se schoval a pálil zběsile po Poetech. Na Čocha už nemohli. Poetové ho zahalili do energetického pole; seděl nehybně za ovládacím panelem a choval se, jako by se ho to už "ne-týkalo.

Šourcht se hnal mezi pobořenými zdmi -ale ne na jih, nýbrž... Domino Ross zaklel.

Džeržo obrátil stroj a blížil se znovu k bariéře, kterou před chvílkou tak šťastně pronikli. Cistolo Khan nemohl použít žádné zbraně, i kdyby chtěl, aby neohrozil životy Siganců.

„Musíme **okamžitě odsud! Padáme!**“

Protivníková **palba zesílila. Zátěž indivi-
duálních štítů prudce stoupala. Domino
Ross zrychlil na maximum** a vyrazil **kolmo
vzhůru do nebe nad Terranií.**

„Jsem těsně za **tebou!**“ **ohlásila se mu vzá-
pětí Rosa Borghanová.**

„Taky jsem to zvládl!“ přidal se Amo Wos-
ken.

Když se setkali vysoko nad vypáleným městem, sledovali, jak Šourcht s Čechem a Pocty na palubě opět mizí za bariérou.

Selhali -jejich mise ztroskotala. Rozsáhlý protiúder spojený s operací na záchranu půl milionu zajatců z GouŠaranu skončil nezdarem.

Domino Ross byl navýsost **nespokojený.** Zklamal **na** celé čáře. **Jedinou** útěchou **bylo obrovské** množství ukořistěných **dat a po-
znání, že Džerrové mají společníky.**

Bylo třeba vyhodnotit materiál. Teprve potom se mělo ukázat, zda 26. říjen 1289 NGL vstoupí do historických análů.